

SVĚTLO

TÝDENÍK MATICE CYRILOMETODĚJSKÉ

39. ČÍSLO / XXIX. ROČNÍK

14 Kč • 0,76 €

3. ŘÍJNA 2021

Z obsahu:

Panna Maria nás vede k Ježíši

Homilie papeže Františka
při bohoslužbě v Šaštíně,
15. září 2021
- strana 2 -

Blahoslavený Diego Ludvík de San Vitores

Libor Rösner
- strana 4 -

Z duchovního pokladu Alice Lenczewske (70)

- strana 5 -

Růženec - denní modlitba

Andreas Hirsch
- strana 6 -

Hřích, lež, pravda a kajicnost v tradici a osudech národa a státu (2)

Ing. Josef Pejřimovský
- strana 8 -

Texas: Pro-life billboard odstraněn kvůli výhrůžkám smrti

- strana 9 -

Andělská Hora, Ruda a Uhlířský vrch - poutí následovat Krista

Petr Bobek
- strana 10 -

Dvanácté zastavení křížové cesty v Rudě u Rýmařova ze sochařské dílny Severina Tischlera

Panna Maria nás vede k Ježíši

Homilie papeže Františka při závěrečné bohoslužbě jeho návštěvy Slovenska, Šaštín 15. září 2021

V jeruzalémském chrámu se Mariiny ruce vztahovaly k rukám starého Simeona, který mohl Ježíše přijmout a poznat v něm Mesiáše poslaného pro spásu Izraele. V této scéně se zamýšlíme nad tím, kdo je Maria: je to Matka, která nám dává svého Syna Ježíše. Proto ji milujeme a uctíváme. Slovenský národ se s vírou a úctou shromažďuje v této národní svatyni v Šaštíně,

protože ví, že právě ona nám dává Ježíše. Logo této apoštolské cesty znázorňuje cestu v srdci, nad níž se tyčí kříž. Maria je cestou, která nás vede do srdce Krista, který z lásky k nám obětoval svůj život.

Ve světle evangelijního příběhu, který jsme právě slyšeli, můžeme na Marii pohlížet jako na vzor víry. Rozpoznáváme tedy tři vlastnosti víry: cestu, prorocství a soucit.

Mariina víra je především vírou, která se vydává na cestu. Hned po andělově zvěstování se nazaretská dívka „vydala na cestu a spěchala do hor do města Judova“ (Lk 1,39). Maria šla navštívit svou sestřenicí Alžbětu. Nepovažovala za výsadu, že byla povolána za Spasitelovu Matku; neztratila prostou radost ze svého pokorného ponížení poté, co ji navštívil anděl; nezůstala stát a nečinně rozjímat mezi čtyřmi stěnami svého příbytku. Naopak, žila svůj dar jako poslání; cítila potřebu otevřít dveře a vyjít z domu; stala se živým ztělesněním oné nedočkavosti, s níž

Pokračování na str. 13

Je na čase vzít do rukou růženec a modlit se na obranu katolické víry. Tato aktuální výzva vyslovená Andreasem Hirschem (str. 6–7) se týká každého z nás. Nejen proto, že je to především výzva Panny Marie ve Fatimě, aby se lidé modlili každý den růženec. Ale i proto, že na příkladu svatých vidíme, jak skrze růženec byli hlouběji uvedeni do tajemství víry a získávali z Mariiných rukou další potřebné milosti. A v neposlední řadě také proto, že historie lidstva ukazuje účinnou sílu této modlitby, která reálně poráží nepřitele – kupříkladu letos si připomeneme 450 let od porážky Turků v námořní bitvě u Lepanta. Jakmile jde o obranu katolické víry a je-li o pomoc vyzývána Matka Boží, můžeme si být jisti, že ona porážku nepřipustí.

Úhlavním nepřitelem lidské duše, křesťanství, Ježíšem založené katolické církve je – jak víme – satan. A ten útočí na vše, co člověka přivádí či pevněji připoutává k Pánu Bohu, útočí na vše, co je Boží. Tedy i na Boží rád, který dává lidskému společenství jasný směr k jeho udržitelnosti. Jakékoliv zpochybnění či dokonce narušení Božích zákonů, podporujících přirozenost člověka vede k rozkladu lidské společnosti, jež tak ztrácí svůj pevný rád a tím prakticky pohřbívá sama sebe. (str. 3) Když k tomu připočteme i devastující morální úpadek, nemůžeme se divit tomu, co se ve světě, v němž žijeme, děje. Tak i polská mstyčka Alice Lenczewska (str. 5–6)

Editorial

před 19 lety mohla zaslechnout Ježíšova prorocká slova: „Přítomná doba vyžaduje od dětí Pravdy hrdinskou víru, naději a lásku. Je třeba rozeznávat znamení času ve světle modlitby a slova Božího a naplňovat výzvy Mé Matky ... a modlit se a konat pokání na úmysl záchranu Mých ztracených dětí.“

Je snad potřeba jiných slov, aby si každý křesťan, který je dítětem věčné Pravdy, uvědomil závažnost dnešních časů? Či jsou nutná ještě jiná znamení než ta, která můžeme rozpoznávat v našich dnech? A řešení? Uposlechnout výzvy Matky Boží k obrácení srdce, modlit se růženec a uvěřit, že Neposkvrněné Srdce Panny Marie zvítězí. A samozřejmostí je pravidelný život ze svátostí a rozjímání Božího slova. Nic nového, a přesto je to vše nebo částečně mnohými i zbožnými dušemi opomináno, či někdy také haněno, vždyť: „Žijeme přece v moderní době a toto je již překonané. Nejdůležitější je mít rád a všem umožnit svobodně si vytvářet svůj vlastní svět, na což má každý právo.“ Jaký to omyl! Copak se nikdy podobně smýšlející lidé nepoučí, že dělat to, co chce Trojjediný Bůh a co skrze Pannu Marii a svaté požaduje pro záchranu lidských duší, je tím nejlepším pro dobro celého lidstva i pro každého člověka jednotlivě? Jak si může člověk

myslet, že vytvořit si svůj svět, nezávislý na Stvořiteli veškerenstva, bude fungovat lépe a bude šťastnější než ten, který je dílem Bytosti, jež je jediná nejvyšší dokonalá? Není smysluplnější – pokud se nežije s niternou láskou ke Stvořiteli – přijmout aspoň rozumově, že to, co Bůh po člověku žádá, je nejlepším pro skutečné dobro, po němž člověk tak moc prahne?

Je na nás, na každém katolickém křesťanu, aby Pána Boha prosil o milost toužit přivádět nevěřící, pochybující, vlažné, či snad dokonce již vychladlé k Pánu Ježíši a – jak vidíme v souvislosti s naší úvahou – k Božímu rádu, a to i za cenu prolítí vlastní krve. Blahoslavený Diego Ludvík de San Vitores a jeho spolumučedníci jsou pro nás svědky i povzbuzením, jak tuto touhu s pomocí Boží naplnit v plné míře. (str. 4)

Panna Maria nás učí ještě jednomu: Nedílnou součástí pozemské pouti člověka je kříž. Konečně, je to právě Ježíšův kříž, který je nástrojem lidské spásy. (str. 10–12) A Ježíšova Matka pod tím křížem na Golgotě stála. Hluboce prožila, za jakou cenu jsme vykoupeni. A proto nikdy nikoho neopustí, kdo se k ní utíká s prosbou za ochranu své víry v Ježíše a na obranu spásy své duše. Na to nikdy nezapomeňme, stejně jako na to, že její Neposkvrněné Srdce jednou provždy zvítězí nad satanem, odvěkým nepřitelem člověka. A tedy: růženec...

Daniel Dehner

Dnešního dne nesmíš scházet mezi Ježíšovými posluchači. Připrav se na toto setkání tím, že si nejdříve připomeněš vznešený počátek lidských dějin, jak ho popisuje první čtení. Přejde totiž na přetřes krajně ožehavá otázka. Nastolí ji provokace, kterou připravují Pánovi odpůrci, aby ho přivedli do úzkých. Všiměj si pozorně nejen Mistrových slov, ale i prohrané farizejské taktiky, protože se s ní můžeš časem setkat i dnes.

Nerozlučnost manželského svazku není palčivou otázkou jen v současnosti. Zdá se, že tento problém je starý jako lidstvo samo. Mezi mravním požadavkem nerozlučné věrnosti a skutečnou praxí dochází často k očividnému rozporu. Lstiví protivníci si právě v tom našli příležitost, jak pokoušet Pána. Zkoušejí, zda Ježíš potvrdí nepopulární Boží požadavek, o kterém lidé tak neradi slyší, anebo ustoupí rozšířené praxi a veřejnému mínění, a dá tak za pravdu těm, kteří už zcela nepokrytě nechtějí uznat trvalou platnost Božího zákona.

Tito prohraní pokušitelé a provokátoři mají dodnes mezi námi své učenlivé žáky, kteří se snaží všemožně dokázat, že nároky Božího zákona jsou nepřiměřené a že je nejvyšší čas, aby byly změněny nebo alespoň zmírněny. Opírají se přitom o postoj většiny a ten pokládají za tak směrodatný, že je ani nenapadne hledat příčinu rozporu nikoliv v domnělé Boží necitelnosti, ale v lidském sobectví a nevázanosti. Přicházejí i dnes a s odvoláním na stále více rozšířenou rozvodovou praxi by rádi získali na svou stranu i odpovědnou autoritu. A tak vyhledávají všemožně příležitosti, aby kladli hlasatelům evangelia zálučné otázky v očekávání, že je před tváří veřejnosti přivedou do úzkých. Pokud se dotázaný nezalekne jejich domnělé převahy a neustoupí od „zastaralých zásad“, spoléhají na to, že tím vyvolá u většiny lidí značnou nelibost a jeho autorita tak jenom utrpí.

Kdyby se měl Boží zákon řídit proměnlivým veřejným míněním, znamenalo by to konec řádu a mravnosti. Kdejaký hřích, který zdomácněl mezi lidmi, změnil by se přímo ve svůj opak. Ale tím

způsobem společnost pohřbívá sama sebe. Jak člověk, tak i mravní zákon, který je směrovkou pro jeho chování, pochází od téhož Stvořitele. Tyto odvěké božské meze pro lidské chování a jednání nejsou škodolibým Božím vrtochem, ale tím nejmoudřejším pravidlem, jak dosáhnout skutečně plného a šťastného života.

Potutelná farizejská léčka je pro Pána podnětem, aby vyložil z Božího pohledu závažnou otázku, která se týká nejen posvátnosti manželského svazku, ale i lidské důstojnosti a zachování lidského rodu. Spojení muže a ženy do společného svazku není

lidským výmyslem, ale vznešeným stvořitelským Božím záměrem: má přítom na mysli jednotu tak dokonalou a nedotknutelnou, jakou je organická jednota jediné tělo. Je to jednota, která má svůj obraz a předlohu v nerozlučné jednotě a plodné lasece, jež je podstatou vnitřního života trojjediného Boha. Proto je také svobodně a ze vzájemné lásky uzavřená jednota manželů nedotknutelná, nerozlučná a svatá. Je svatá, protože jejím cílem je přímá a bezprostřední součinnost s Bohem v jeho aktu stvoření: v darování největšího ze všech darů – daru života – nové lidské bytosti, povolání stát se navěky Božím dítětem.

Pán ti chce současně vysvětlit, proč je člověk tak náchylný rozbit toto posvátné tělo Bohem spojené jednoty: hlavním důvodem je *tvrdost srdce*. Kdo se tvrdostí srdce neschopného milovat a svou sebestředností tak vzdálil od své původní, Bohem dané přirozenosti, že se stává nepodobným Bohu, není ani schopen si představit tuto sdělující a sebedarující jednotu s druhým člověkem. Stal se totiž *jedním* jen v sobě a pro sebe, a proto každou vyšší jednotu s druhým pojímá jako zbytečnou a obtěžující. První podmínkou skutečného vytvoření a prohloubení manželské jednoty je uzdravení *tvrdého srdce*.

Ježíšovo zřetelné a nesmlouvavé slovo, které opakuje znovu v kruhu svých učedníků, ti dává jasnou orientaci i pro situaci, kdy tě obklopuje prostředí, které už ničemu z toho nerozumí. Bůh se nemůže vzdát svého vznešeného záměru, pro který stvořil člověka, jen proto, že si ho zmanipulo-

Ožehavá otázka

Zamyšlení nad liturgickými texty dnešní neděle

Budou jedno tělo, takže nejsou dva, ale jeden.

Liturgická čtení

1. čtení - Gn 2,18-24

Hospodin Bůh řekl: „Není dobré, že člověk je sám. Udělám mu pomocníka, který by se k němu hodil.“ Hospodin Bůh uhnětl z hlíny všechnu divokou zvěř a všechno nebeské ptactvo a přivedl je k člověku, aby viděl, jaké jim dá jméno: takové mělo být jejich jméno, jak by všechny živočichy pojmenoval. A člověk dal jméno všem krotkým zvířatům, nebeskému ptactvu a veškeré divoké zvěři, ale pro člověka se nenašel pomocník, který by se k němu hodil. Tu Hospodin Bůh seslal na člověka hluboký spánek, a když usnul, vzal jedno z jeho žeber a to místo uzavřel masem. Hospodin Bůh pak ze žebra, které vzal z člověka, vytvořil ženu a přivedl ji k člověku. Ten zvolal: „To je konečně kost z mých kostí a tělo z mého těla. Bude se nazývat manželkou, neboť z manžela byla vzata.“ Proto muž opustí otce i matku a přidrží se své ženy a budou jeden člověk.

2. čtení - Žid 2,9-11

Bratři! Vidíme, že Ježíš, který byl trochu ponížěn pod anděly, protože vytrpěl smrt, je korunován slávou a ctí,

Dokončení na str. 5

vané veřejné mínění pro tvrdost srdce nepřeje. Nemůže se vzdát záměru, pro který stvořil člověka, protože se nemůže vzdát své lásky. Byl by nejen sám proti sobě, ale byl by i proti těm, které stvořil, protože je miluje. Aby sis to hluboce vštípil do paměti, budeš svědkem, jak Pán veřejně vyznává svou lásku k těm, kteří na ni ze své Bohem utvořené lidské přirozenosti nejvíce čekají – k těm nejmenším: láskyplně je *objímá a žehná jim*. Dává ti *maličkě* za vzor bezelstné upřímnosti a bezmezně důvěry a sám sebe za vzor opravdové lásky. To, že učedníci nechtějí děti k Ježíši pustit, vyvolá přímo jeho hněv: *Nebraňte jim! Právě takovým patří nebeské království*. Přijímej je, objímej je a pečuj o ně s vědomím, že tak činíš jeho jménem, abys také je přivedl do jeho náruče.

Blaze každému, kdo se bojí Pána a kráčí po jeho cestách.⁽¹⁾

Bratr Amadeus

Poznámky:

⁽¹⁾ Ž 128,1.

Blahoslavený Diego Ludvík de San Vitores

*Místo toho, aby svou „modrou krev“ proléval ve válkách, prolil ji pro Krista.
Místo toho, aby pro svého krále dobýval nová území, dobýval pro Krále králů duše.*

Šlechtický syn **Diego Ludvík de San Vitores**, celým španělským jménem Diego Jerónimo de San Vitores y Alonso de Maluendo, přišel na svět 12. listopadu 1627 v Burgosu. Rodiči měl předurčenou kariéru v armádě. On si však vybral cestu, kterou mu předurčil Bůh – cestu zasvěceného života. Jako třináctiletý vstoupil do jezuitského noviciátu a jako čtyřicetiletý přijal kněžské svěcení.

Již v době, kdy byl teprve řeholním bratrem, projevoval obdivuhodné schopnosti a sklon k málokdy vídané horlivosti v duchovní sféře. Dozajista v tom vězel důvod, proč jej představený vyslal na misie. Ještě předtím však absolvoval „kolečko“ po univerzitách v Toledu, Madridu a Alcalí, kde připravoval mladé adepty na kněžství a na přijetí jezuitského hábitu.

Na misie vyrazil otec Diego až v roce 1660, a sice do Mexika. Pobyl v něm dva roky, po jejichž uplynutí se stěhoval na Filipíny. V této asijské zemi, kde byla první mše svatá sloužena za osobní účasti mořeplavce Fernánda de Magalhães, se jeho pastorační úsilí naplňovalo několika činnostmi – zastával funkci novicmistra, přednášel teologii a hojně docházel mezi domorodé obyvatelstvo, jemuž hlásal Krista. Celé čtyři roky se nezastavil a usilovně pracoval na šíření Božího království, než byl v roce 1666 generálem řádu převelen na Guam, tj. na nejjihnější ostrov souostroví Mariany.

Guam nacházející se v Pacifiku byl co do misijního území oproti Filipínám více méně „polem neoraným“. Zanícený jezuita, první misionář v těchto končinách, se proto rozhodl „zkyprít tamní roli a osít ji“ co možná nejvíce. Pro tyto účely využil svého původu a konexí a vymohl u španělského královského dvora, aby byly na ostrově zřízeny misie. Král Filip IV. souhlasil. A byl to právě P. Diego Ludvík de

San Vitores, kdo souostroví pojmenoval Mariany (či též Mariánské ostrovy) – na počest Filipovy manželky Marie Anny a samozřejmě i na počest Matky Boží.

Šest let zúrodňoval otec Diego půdu Guamu. Vystavěl osm kostelů (ten první zasvětil Sladkému jménu Maria) a tři školy, spolu s trojicí dalších jezuitů pokřtil na šest tisíc místních obyvatel, zvaných Chamorro. Pak se ale stal obětí nesnášenlivosti a zášti místního náčelníka Matapanga, shodou okolností odpadlíka od křesťanské víry.

Svou roli v této nešťastné záležitosti sehrály také narůstající protišpanělské nálady na ostrovech, v jejichž důsledku zahynul i P. Ludvík de Medina, jeden z jezuitů doprovázejících P. Diega. Nadto zde byly spory ohledně prastarých zvyků domorodců, přičichíc se katolickému, potažmo evropskému uvažování. Chamorro např. přechovávali lebky svých příbuzných na čestném místě v chatrči, což členové Tovaryšstva Ježíšova rozhodně odsuzovali, neboť nemínili být v něčem polovičatí. Počáteční nadšení pro misionáře se postupně vytrácelo, stejně jako horlivost pro křesťanství. Mnozí odpadávali od víry, když pro ně přestávala být výhodná.

K tomu všemu připočtíme nevráživost pohanských šamanů, žárlících na úspěchy misionářů, a hlavně našeptávání čínského zločince Choca, který byl na Guam vyhoštěn z Manily a který Matapanga přesvědčil, že křesťní voda v sobě nese zárodky evropských chorob a způsobuje smrt nemluvnat, jakož i morovou epidemii, jež se ostrovem proháněla. Dospělo to až do vyhocené situace, jež 2. dubna 1672 vyústila v tragédii.

Matapang těžce nesl, že španělský řeholník pokřtil v době, kdy on sám byl mimo vesnici Tumon, jeho novorozenou dceru, byť se tak stalo s matčíným sou-

hlasem. Byla to pro něj poslední kapka. Rozhodl se jezuitského misionáře zabít. Přemluvil vesničana jménem Huoro a s jeho pomocí se vydal svůj zamýšlený zločin provést.

P. Diego Ludvík de San Vitores zemřel proklán oštěpem. Spolu s ním byl zavražděn rovněž mladý filipínský katecheta Petr Calungsod. Ten otce Diega ve smrti dokonce předstihl, mohl tak od něj přijmout rozhršení. Při vědomí, že se blíží taktéž jeho konec, padl španělský jezuita na kolena a uchopil kříž. Naplnilo se tak jeho vyznání, s nímž se svěřil generálnímu představenému řádu P. Nickelovi, když jej žádal o vyslání na misie: „*Den ode dne ve mně rostla vrozená touha přivádět nevěřící ke Kristu a kvůli tomu prolít třeba i svou krev. Rostla tak silně, že na nic jiného jsem nedokázal vůbec myslet.*“

Dne 6. října 1985 jej Jan Pavel II. prohlásil za blahoslaveného. Na ten den připadá i jeho liturgická památka.

Zmíňme se ještě v krátkosti o druhu otce Diega v mučednické smrti, jenž se oproti němu stal již svatým.

Petr Calungsod byl rodilý Filipínek a jeden z několika mladých katechetů, kteří doprovázeli jezuitské misionáře na jejich apoštolské cestě. Vyznačoval se tichostí a pokorou, a to v takové míře, že jeho existence byla širší veřejnosti odkryta až po započítí beatifikačního procesu bl. Diega Ludvíka de San Vitores. V roce 1672 mohl mít 16–18 let a jeho mládí mu o pár vteřin prodloužilo život. Ne proto, že by uprchl, což by se mu hravě podařilo. Zůstal však jako věrný vojnín Kristův při svém veliteli. Když na něj totiž Matapang s Huoroem vrhali oštěpy, stačil před několika díky své mrštnosti uhnout, avšak jeden, vržený z bezprostřední blízkosti, jej přece jen zasáhl. Ležícího na zemi a chroptícího ho potom Huoro dorazil úderem mačety do lebky. Těla obou pak jejich vrazi zatížili kameny a svrhli do oceánu.

Dne 5. října 2000 mladého Filipince Jan Pavel II. beatifikoval a 21. října 2012 Benedikt XVI. kanonizoval.

Z duchovního pokladu Alice Lenczewske (70)

Místa v textu označená „†“ jsou slova Ježíšova, místa označená „•“ jsou slova Matky Boží, andělů, svatých či duší v očisti. Biblické texty jsou vždy od Ježíše po Alicině modlitbě a prosbě o slovo v duchu tzv. náhodného otevření.

Oproti předcházejícímu „Świadectwo“ Alice ve „**Słowo pouczenia**“ neoznačila každou Ježíšovu výpověď křížkem a svoji polopauzou, učinila to pouze částečně. Zachováváme autentický zápis mystičky.

Pátek 18. 11. 1994, 10:30 h.

- Co je teď mým hříchem?

† Jistota sebou samou, svým míněním a rozumem, protože obviňuješ víc druhé než sebe.

Víš, Mé dítě, že hlavním, kdo obviňuje, je satan, a to vlastně on inspiruje v tvé mysli tendence ke sledování zla v druhých a častokrát i mluvení o tom.

A také hořkost v srdci a smutek kvůli vlastní nedokonalosti.

To, v jakých barvách vidíš lidi, záleží na tvém srdci. Na průzračnosti srdce, díky níž Má láska může pronikat vnějšek a osvětlit to, na co se díváš.

Čisté srdce dovoluje vnímat pravdu - stejně tak dobro, jakož i zlo - skrze prizma Mé milosrdné lásky (v sobě i v jiných).

Čtvrtek 19. 1. 1995

- Pán mi ukázal v mé duši hlubinu, v níž se nachází nekonečný vnitřní prostor v jiném rozměru, než v jakém existuje svět i my lidé. Je to prostor mimo hmotu a čas - je to Nekonečný Bůh v lidské duši. V NĚM - ukázaném mi jako nekonečný prostor - se nachází všechno, co je, co bylo v čase od počátku jeho existence a co bude existovat v čase budoucím a nadcházejícím: celý vesmír materiální i duchovní ve své současnosti i v průběhu času. Jako atomy v hmotě, tak jsme tam od počátku našeho bytí po jeho nekonečnost.

Při pobytu v té vnitřní hlubině duše je „všechno vidět“ a poznává se v pravdě i jakoby zevnitř: sebe, druhé, situace, které minuly, i ty budoucí, natolik, nakolik jsme čistí a ponořeni do vnitřního prostoru Boha ve vlastní duši a nakolik On nám to chce ukázat - pro náš vnitřní růst nebo nějaký úkol vůči druhým.

Sobota 29. 4. 1995

† Mé dítě, pamatuj na to, že Moje síla v tobě, charismata, jaká ti dávám, i Moje posluhování si tebou záleží na pokoře

tvého srdce a odevzdanosti rozumu Mé moudrosti.

Působení satana ve světě i v lidských duších se dnes projevuje hlavně v postoji pýchy, jejímž plodem je vzdálení se od Boha.

Věz a pamatuj, že pokušení pýchy tě bude vždycky provázet. Bude útočit na tvé myšlenky a city a bezděčně se bude vtírat do tvé vůle skrze reakce impulzivní přirozenosti. Záchranou je pro tebe vědomí tvé slabosti, nedokonalosti, hříšnosti a nezměrná důvěra vůči Mně: Mé dobrotivosti, milosrdenství a moci.

Nemáš mít ani stín sebejistoty, a celou naději skládat ve Mne - v tvého Snoubence a Boha.

Úterý 16. 9. 1997

† Říkal jsem ti nedávno o tom, abys všechny žehnala v Mariině jménu. Víš, proč je to tak důležité?

Protože Mi to přináší úlevu v trápení, jaké Mi působí lidské duše.

Ukázal jsem ti kdysi, že Mé ukřižování trvá, i ukrutné muky v duších lidí, kteří žijí v hříchu a ve vzpouře vůči Bohu.

[...]

Každý hřích proti lásce Boha a bližního je Mně ušředněná rána.

Neděle 14. 3. 1999

† Pohlédni na Marii, Moji Matku: Ona spěchá, aby ti pomohla, aby tě podržela, aby pomohla naději a láskou.

Blahoslavení, kteří pláčou nad nevědomostí svou i bratří.

Blahoslavení, kteří se rmoutí, protože Láska není milována.

Blahoslavení, kteří trpí pronásledováním, protože milují svého Boha.

Blahoslavení jste, protože Láska je ve vás a vy jste ponořeni v Lásce.⁽¹⁾

Dokončení na str. 6

Liturgická čtení - dokončení ze str. 3

aby - z milosti Boží - za všechny lidi podstoupil smrt. Bylo jistě vhodné, aby ten, pro něhož a skrze něhož je všechno, přivedl do slávy mnoho synů tím, že utrpením zdokonalí původce jejich spásy. Vždyť ten, kdo posvěcuje, i ti, kteří jsou posvěcováni, mají stejný původ. Proto se neostýchá nazývat je svými bratry.

Evangelium - Mk 10,2-16

Přišli farizeové a zeptali se Ježíše, smí-li se muž se ženou rozvést. Chtěli ho tím přivést do úzkých. Odpověděl jim: „Co vám přikázal Mojžíš?“ Řekli: „Mojžíš dovolil vystavit jí rozlukový list a rozvést se.“ Ježíš jim řekl: „Pro tvrdost vašeho srdce vám napsal tento příkaz! Na začátku při stvoření však Bůh »učinil lidi jako muže a že-

nu. Proto opustí muž otce i matku, připojí se ke své ženě, a ti dva budou jeden člověk.« Už tedy nejsou dva, ale jeden. A proto: co Bůh spojil, člověk nerozlučí!“ V domě se ho učedníci ještě jednou na to zeptali. Řekl jim: „Kdo se rozvede se svou ženou a ožení se s jinou, dopouští se vůči ní cizoložství. Rozvede-li se žena se svým mužem a vdá se za jiného, dopouští se cizoložství.“ Matky přinášely k Ježíšovi děti, aby jim požehnal. Ale učedníci jim to zakazovali. Když to Ježíš viděl, rozmrzelo ho to a řekl jim: „Nechte děti přicházet ke mně, nebraňte jim, neboť takovým patří Boží království. Amen, pravím vám: Kdo nepřijme Boží království jako dítě, vůbec do něho nevejde.“ Bral je do náručí, kladl na ně ruce a žehnal jim.

Sobota 8. 6. 2002,

Neposkrvněného Srdce Panny Marie

† Neposkrvněného Srdce Mé Matky zví-
tění. Ona je Matkou Církve, která je vždy
svatá nezávisle na hříších a zradě mnoha
děti Církve. Svatostí Církve jsem Já, Moji
apoštolové, Moji oddaní služebníci, kteří
jsou v oběti mučednictví základem i zdi,
i klenbou Mé Svatyně. V ní jsem živý a sku-
tečný a v ní prostřednictvím Mých služeb-
níků žívím Moje děti, vracím jim život a při-
vádím je do domu Otcova.

Má Církev trpí, jako jsem Já trpěl, je
zraněná a krvácí, jako jsem byl zraněný i Já
a jak jsem cestu na Golgotu značil Moji kr-
ví. A je poplivaná a zneuctěná, jako bylo
poplivané a zneuctěné Moje Tělo. A potá-
cí se, a padá, jako já pod břemenem kříže,
protože nese kříž Mých dětí po léta a epo-
chy. A zvedá se, a kráčí ke zmrtvýchvstání
skrze Golgotu a ukřížování jako mnoho
svatých. Ale brány pekelné ji nepřemohou,
poněvadž moudrost a síla Ducha Božího
ji provází srdcem a myslí Mého náměstka
na zemi a jeho věrných spolupracovníků.

[...]

Cesta ke spáse vede přes očistění ze
satanského jedu prvotního hříchu světa
i každého dítěte této země.

Bude dáno očistění, které vydá na světlo
Boží Pravdy lži synů temnoty, a každý člo-
věk podle vlastní vůle, tváří v tvář té Prav-
dě, si bude muset vybrat – království Mého
Otce, nebo odevzdat se na věčnost otcí lži.

A svět bude zbaven pavoučí sítě Velké
Neřestnice⁽²⁾ – církve antikrista a těch, kte-
ří jí sloužili mezi Mými dětmi.

Maria je Tou, skrze kterou dochází k ob-
rození Mé Církve, aby zazářila plným ja-
sem Boží svatosti.

Přítomná doba vyžaduje od dětí Pravdy
hrdinskou víru, naději a lásku. Je třeba ro-
zeznávat znamení času ve světle modlitby
a slova Božího a naplňovat výzvy Mé Mat-
ky a výzvy Mého milovaného služebníka
Jana Pavla II., a modlit se a konat pokání
na úmysl záchranu Mých ztracených dětí.

(Pokračování)

*Z knihy Alicja Lenczewska: Słowo
pouczenia. Wydawnictwo Agape sp. z o.o.,
wydanie drugie zmienione, Poznań 2019.*

Přeložila -vv- (Redakčně upraveno)

Poznámky:⁽¹⁾ Srov. Mt 5,3-12; Lk 6,20-26.⁽²⁾ Srov. Zj 17,1.

Růženec - denní modlitba

V centru našich modliteb je
Trojjediný Bůh, jemuž chce-
me ukázat svoji dětskou lás-
ku, odevzdanost a vyzývání modlitbou rů-
žence. Nejblahoslavenější Panna a Matka
Boží Maria nás bere za ruku a vede nás
k Bohu. V průběhu času vzniká na ce-
lém světě stále více omilostněných míst
a kaplí, kde je svatá Panna vyzývána. Dů-
věra v přímluvu a pomoc Matky Boží vy-
zývá lidi stále více, aby putovali k těmto
mariánským poutním místům. Kolik rů-
ženců se už lidé pomodlili před těmito
současnými milostnými obrazy? Žádný
nebyl zbytečný.

Růženec je podivuhodná a účinná
modlitba. Její vznik se datuje do 13. století
a po různých změnách ve 14. a 15. století
dostal dnešní podobu. Hlavním podporo-
vatelem byl Alan de Rupe⁽¹⁾, dominikán,
od něhož pochází legenda o předání rů-
žence sv. Dominiku Pannou Marií. Byl
to také on, kdo založil první růžencové
bratrstvo roku 1470 a po něm následo-
vala další.

Co však bylo konkrétním podnětem
pro vznik vlastního svátku ke cti Krá-
lovný růžence? Na to se musíme znovu
podívat do dějin. Křesťanství už od své-
ho vzniku trpělo pronásledováním. Od
14. století nastalo nezadržitelné proni-
kání Turků do jihovýchodní Evropy. Se
svým silnějším jezdeckem tam opanova-
li mnoho oblastí na západ od Černého
moře, k tomu ještě Srbsko a Maďarsko.
Kromě toho si podrobili Sýrii, Arábii,
Egypt a Persii. Po dobytí Konstantinop-
le roku 1453, obsazení chrámu Hagia So-
phia a jeho přeměně v mešitu ohrožovali
stále více východní Středomoří. Turecké
ohrožení nemělo jenom politickou a vo-
jenskou podobu. Jejich postup znamenal
také náboženské ohrožení. Cílem islámu
bylo rozšíření jeho vlády nad Západem.

Křesťanské národy Evropy poznaly
velmi citelně, že v tomto boji jde také
o jejich náboženství. Z tohoto důvodu se
snažil svatý papež Pius V. o svazek flo-
til Španělska, Benátek, Janova a Malty.
Ve slavné námořní bitvě u Lepanta byli
Turci 7. října 1571 zničujícím způsobem
poraženi. Na 15 000 křesťanských otro-
ků, kteří museli sloužit na tureckých ga-

lérách jako veslaři, bylo přitom zachrá-
něno. Toto vítězství bylo připisováno
společné modlitbě růžence růžencových
bratrstev, takže Pius V. na počest tohoto
vítězství nařídil oslavu ke cti Panny Ma-
rie Vítězné. V roce 1575 dovolil papež
Řehoř XIII. všem kostelům, v nichž byl
růžencový oltář, slavit tento svátek jako
růžencovou slavnost. Liturgický název,
který tento svátek nese – svátek blaho-
slavené Panny Marie Růžencové –, po-
chází od svatého papeže Jana XXIII. Pa-
pež Lev XIII. zasvětil už dříve měsíc říjen
Růžencové Královně.

Růženec se modlili utlačovaní křesťa-
né, kteří si v konkrétní historické politic-
ké situaci neuměli jinak pomoci, a jejich
modlitby byly vyslyšeny. Také v naší době
je křesťanství ohroženo. V mnoha zemích
jsou naši bratři utiskováni a pronásledo-
váni. V našich západních, kdysi křesťan-
ských společenstvích je křesťanství po-
tíráno d'ábelskou genderovou ideologií,
která podrývá zákony a příkázání Boží.
A také u nás je islám na postupu. Západ-
ní země, které většinou opustily své křes-
ťanské kořeny, se nesmí divit, když jsou
zachvacovány jiným náboženstvím, kte-
ré je veskrze misionářské. Je čas vyzved-
nout také růženec a modlit se. Křesťan-
ská láska k bližnímu nám zakazuje přát
zánik ostatním lidem, kteří upadli do omy-
lu a falešného náboženství a představují
určitě ohrožení. Naopak, Kristus nás do-
konce učí, abychom milovali své nepřá-
tele, a proto se chceme modlit za jejich
obrácení. Modleme se růženec na obra-
nu katolické víry, modleme se jej také za
obrácení muslimů. Bůh se stal člověkem,
aby všechny zachránil. Nesmíme v sobě
pěstovat pohrdání vůči nim. Musí být na-
ším přáním, aby poznali pravého Boha,
a přivést je k víře v něho. Matka Boží ve
Fatimě nepřestávala děti vyzývat, aby se
denně modlily růženec za záchranu duší.
Následujme také my tuto Mariinu důle-
žitou výzvu. Náš emeritní papež Bene-
dikt XVI. řekl jednou v kázání: „Růženec
je duchovní »zbrani« v boji proti zlu, pro-
ti každému násilí, za mír v srdcích, v ro-
dinách, ve společnosti a ve světě.“ Věřme
tomu, modleme se věrně a horlivě tuto
podivuhodnou modlitbu.

Texty liturgie růžencové slavnosti jsou současně komentářem a pokračováním růžence. Hymny a antifony božského officia sledují jeho různá tajemství. Čtení zpívají jeho chválu a mnohé odkazy na Pannu, která „vykvétá mezi květy, ověněná růžemi a polními liliiemi“ – jsou to jasné narážky na věnec mystických růží, který splétají Marii zbožní lidé, když se modlí růženec. Tajemství svátku nám chce říci, že úcta k růženci je současně úctou k Panně Marii. Vždyť růženec není nic jiného než vyprávění života Matky Boží, jak ještě uvidíme, jejího Syna, které jsou doprovázeny opakováním andělského pozdravení. Proto nám církev klade na srdce tuto cennou modlitbu. V denní modlitbě (starého latinského obřadu) prosíme: „Ó Bože, svým životem, svou smrtí a zmrtvýchvstáním nám dal tvůj jednorozený Syn poklady věčné spásy; uctíváme tato tajemství v růženci blahoslavené Panny Marie a prosíme tě: Dej nám milost, abychom uskutečňovali, co obsahují, a dosáhli, co slibují.“ Růženec je tedy současně modlitbou a poučením. Jeho tajemství nás učí, že v Mariině životě bylo všechno určováno ve vztahu k Bohu. Její radosti spočívaly v tom, co se Bohu líbí, zatímco její utrpení byla spojena s utrpením jejího milovaného Syna. Jeho zrazení, bičování, trním korunování, přítomnost při ukřižování – to všechno k zahazení hříchů lidí – jsou jejími mnohými bolestmi. A jedinou radostí jejího mateřského srdce je Ježíš. Protože mu byla Matkou, objímala ho svými pažemi, mohla ho světu nabídnout k uctívání, vidět ho ve slávě zmrtvýchvstání, být s ním v nebi spojena. To je první ovoce, které můžeme z růžence získat: Vidět všechny události v našem životě ve vztahu k Ježíši, těšit se z toho, co se mu líbí, co nás přivádí blíže k němu, ale trpět hříchem, který nás od něho může odloučit a být příčinou jeho utrpení a smrti.

Druhým plodem, který nám denní růženec dává, je postupné proniknutí do samotných Kristových tajemství. Skrze Marii a s ní, která nám otevírá bránu, nám pomáhá modlitba růžence proniknout do nevýslovných tajemství dějin spásy. Nikdo je nepochopil a neprožil více než Maria a nikdo jiný než ona proto není schopen dát nám na nich účast. Když se

při modlitbě růžence snažíme o to, abychom se dostali do styku s Matkou Boží, abychom ji provázeli na cestě jejím životem, tak můžeme zakusit něco z jejího smýšlení srdce ohledně velkých tajemství, jichž byla svědkyní a účastnicí. Když se rty modlíme „Zdravas, Maria“, prosí naše srdce: Nauč nás, Maria, Ježíše tak znát a milovat, jak to děláš ty. Můžeme modlitbu růžence ještě obohatit tím, že po každém tajemství vyslovíme slova lásky a odevzdanosti: Všechno pro tebe, nejmilejší Ježíši.

V našem životě na tomto světě jde jenom a pouze o to, abychom žili podle příkázání a zákonů Božích, abychom dosáhli cíle – věčného života ve slávě nebes. Touhou našeho srdce má být jenom patřit na Boha tváří v tvář. Toto chceme toužebně očekávat nejen pro nás, nýbrž pro všechny lidi, protože to chce také Pán. Jak jsme viděli, růženec je jednou z nejvýznamnějších modliteb, které známe. Světci to věděli. Tak napsal jednou svatý papež Jan Pavel II.: „Modlitba růžence mne provázela v okamžicích radosti i zkoušek. Do této modlitby jsem vložil mnoho starostí a vždycky jsem tím získal posilu a útěchu. Růženec je moje zamilovaná modlitba. Je to nádherná modlitba, krásná ve své prostotě a hloubce.“ A o svatém Otci Piovi se vypráví, že se bez ustání modlil růženec. Ano, světci byli růžencem nejenom uvedeni hlouběji do tajemství víry, ale mohli stále znova dostávat z Mariiných rukou mnoho milostí. K těm všem se chceme připojit.

„Modlete se denně růžencem,“ prosí Panna Maria ve Fatimě dětské vizionářce. Umiňme si věrně se ho denně modlit v mnoha naléhavých záležitostech naší doby, ve velké důvěře k milé Matce Boží, která u trůnu svého Božského Syna vyprosí všechno, o co budeme prostým srdcem prosit.

Nezapomínejme však nikdy také poděkovat. Čím více Bohu děkujeme, tím více nám daruje.

*Z Der Fels 9-10/2018 přeložil -mp
(Redakčně upraveno)*

Poznámky:

⁽¹⁾ Viz Světlo č. 35/2021.

Celosvětová síť modlitby s papežem ČESKÁ REPUBLIKA

Jeden z úmyslů *Celosvětové sítě modlitby s papežem* je vždy představen až na začátku měsíce (nikoliv na celý rok dopředu), aby tak mohl lépe reagovat na aktuální potřeby. S ohledem na tuto skutečnost není v technických možnostech redakce Světla zajistit včas kompletní přehled úmyslů. Na přání některých našich čtenářů otiskujeme vždy na začátku měsíce alespoň již známé úmysly, aby se tak mohli zapojit do společné modlitby. Aktuálně lze sledovat uveřejnění papežova úmyslu např. ve zprávách na www.vaticannews.va/cs.html.

DENNÍ MODLITBA APOŠTOLÁTU

Nebeský Otče, kladu před tebe celý dnešní den a ve spojení s tvým Synem, který ve mši svaté neustále přítomňuje svou obětí za záchranu světa, ti nabízím své modlitby, práce, utrpení i radosti. Duch Svatý, který vedl Ježíše, ať je i mým průvodcem a dává mi sílu svědčit o tvé lásce. Spolu s Pannou Marií, Matkou našeho Pána a Matkou církve, to vše přináším jako svou nepatrnou obětí, zejména na úmysly Svatého otce a našich biskupů.

ÚMYSLY APOŠTOLÁTU MODLITBY NA ŘÍJEN 2021

EVANGELIZAČNÍ ÚMYSL:

Modleme se, aby se všichni pokřtění zapojili do díla evangelizace a svědecktív života, z kterého vane evangelium, a nabídli se k misijnímu poslání.

NÁRODNÍ ÚMYSL:

Děkujeme za Papežská misijní díla a prosíme za všechny křesťany, aby přijali výzvu k misijnímu poslání doma i ve světě, nejen příspěvkem do sbírky na misie.

*Svatý Františku Xaverský,
oroduj za nás!
Svatá Terezie od Dítěte Ježíše,
oroduj za nás!*

Hřích, lež, pravda a kajícnost v tradici a osudech národa a státu (2)

4. Umučení

sv. Jana Nepomuckého a husitství

Za osobní účasti českého krále Václava IV. byl při mučení zavražděn generální vikář pražského arcibiskupa Jan z Pomuku, tj. sv. Jan Nepomucký.

Svatý Jan Nepomucký byl generálním vikářem pražského arcibiskupa Jana z Jenštejna, který nebyl ve shodě s králem Václavem IV. Král chtěl použít kladrubský klášter, resp. jeho statky ke zřízení biskupství v západních Čechách. Když zemřel kladrubský opat, považoval to král Václav IV. za vhodnou příležitost k uskutečnění svého záměru. Tím ale, že generální vikář Jan Nepomucký rychle potvrdil volbu nového opata, zhatil králův záměr. Když pak došlo k dalšímu sporu mezi králem a arcibiskupem, byli arcibiskupovi úředníci zatčeni a mučeni. Obzvláště krutě byl mučen Jan Nepomucký, který byl navíc zpovědníkem královny, a král chtěl, aby prozradil, z čeho se zpovídala. Jan Nepomucký mučení za osobní účasti krále nepřežil a byl svržen do Vltavy. Následovalo předstírané pokání Václava IV., který ani jinak neplnil svoji povinnost křesťanského krále, např. potírání bludů. Naopak, hlasatele wicklefských bludů, včetně některých mylných myšlenek mistra Jana Husa, všemožně chránil.

Mistr Jan Hus byl katolík, který žil v složitě historické době nešvarů v církvi. Stal se bojovníkem za pravdu, byl pravověrný v učení o Bohu, Panně Marii a svatých, ale i on se dopustil omylu v učení o církvi, kdy její organizaci a ustanovení papeže a biskupů označoval za ustanovení pouze lidská. Nicméně před svou smrtí se vyzpovídal a dostal rozhřešení, a tedy, z tohoto hlediska, nebyl kacír. Jeho spisy však obsahují omyly. Když byl mistr Jan Hus za své bludné učení odsouzen a následně upálen, následovalo násilné šíření husitských bludů, husitské války, pustošení země a vraždění, při šíření bludů, herezi (adamité) i jejich potírání. Husitství posunulo snahy mistra Jana Husa, vznikaly další bludy a různé sekty. I násilí husitských vojsk bylo někdy až hrůzně zvrácené...

V průběhu husitských válek ztratil český stát trvale Braniborsko, Lucembursko a polovinu zahraničních lén. Morava a Slezsko byly v rukou legitimního krále, kterého nakonec umírnění husité a katolíci v Čechách přijali, a zbytek korunních zemí se k českému státu vrátil. Husitské války skončily smírem s katolickou církví, kompaktáty a přijetím legitimního krále Zikmunda. Ale pak si Češi zvolili husitského krále – Jiřího z Poděbrad, který byl zpočátku úspěšný, avšak pravděpodobně nedodržel přísahu, kterou složil před svoji korunovaci uherskými biskupy. Došlo k povstání a Čechy zase ztratily Moravu, Slezsko a Lužice (Horní a Dolní), které navrátil nástupce husitského krále, katolík, legitimní potomek Přemyslovců a Lucemburků, Vladislav II. Jagelonský.

Není tomu tak, že doba husitství byla dobou všeobecného úpadku státu? A následnou příčinou mnoha problémů pokřiveným výkladem v našem dějepiscetví a tradici? Husitům je vzdávána čest, ovšem o nevině umučených katolících – umučených pro víru, víme jen zanedbatelně. O vypleněných kláštorech se mnoho nemluví, jako by zde byla snaha „aby se na ně zapomnělo“.

5. Stavovské povstání a Bílá Hora

V době husitských válek dochází k vzepětí sil národa při šíření husitského bludu, ale pak přichází útlum a příklon k německému protestantismu včetně německého jazyka mezi českými protestanty v 70. letech 16. století. Toto období vrcholí prosazením němčiny jako jednacím jazyka zemského sněmu (vedle češtiny) během povstání v roce 1618. Pokud by tento trend pokračoval, byly by vyhlídky na zavedení němčiny do kostelů a škol pro Čechy podobné jako pro Lužické Srby.

Osud Lužických Srbů se stává naší výstrahou. Lužičtí Srbové na počátku reformace souvisle obývali území velikosti Moravy, byli ale během několika staletí poněmčeni prostřednictvím německých

protestantských kostelů a škol. V Čechách protestantská snaha o ovládnutí země vyvrcholila povstáním evangelických stavů proti zákonnému, dědičnému, již přijatému a korunovanému králi Ferdinandu II. v roce 1618. Během povstání docházelo k pronásledování katolíků a násilnému šíření protestantismu.

V průběhu stavovského povstání došlo k umučení moravsko-slezského kněze Jana Sarkandra proto, že odmítl prozradit zpovědní tajemství. Zadostiučinění za jeho umučení bylo dáno jeho blahorečením a nakonec svatořečením Janem Pavlem II. v Olomouci v roce 1995. Opor části veřejnosti, a zejména protestantů, však ukazuje, že přijmout historickou pravdu a nutnost pokání a zadostiučinění za historické nemorální činy, je pro část veřejnosti stále příliš obtížné.

Zde si také připomeňme, že není pravda, co bylo vyučováno běžně ve škole, že sv. Jan Nepomucký je protireformační svatý, který měl nahradit mezi lidmi mistra Jana Husa. Úcta ke sv. Janu Nepomuckému ale byla i u českých nekatolíků, jak je patrné z dějinných událostí: Když za krátké vlády „zimního krále“ Fridricha Falckého (1619–1620) z jeho rozkazu přizpůsobovali kalvíni katedrálu pro svoje bohoslužby a ničili všechny obrazy a sochy, byla svatováclavská kaple zachráněna proto, že čeští bratři, kteří od ní měli klíče, kalvinisty do kaple nepustili. V katedrále, duchovním srdci našeho národa, zachránili luteráni od zpusťování hroby sv. Vojtěcha a sv. Jana Nepomuckého. Z řečeného je vidět, že již v době předbělohorské (1619) se těšil sv. Jan Nepomucký úctě, kterou respektovali i čeští nekatolíci.

Povstání evangelických stavů bylo poraženo v bitvě na Bílé hoře 8. listopadu 1620.

Bitva na Bílé hoře představovala vojensky nepochopitelné zhroucení stavovského povstání. Stavovské vojsko, po vítězném odražení prvního útoku císařských, nepochopitelně, bez boje, uteklo před druhým útokem, provedeným jen částí císařského vojska. Opevněná Praha nebyla hájena ani vypleněna. Vzдорokrál Fridrich Falcký i s prakticky nedotčeným vojskem uprchl nejen z Prahy, ale i ze země. V bitvě na Bílé hoře nebyl poražen český stát, ale skupina poněmčené protestantské šlechty. Ale pro český stát to znamenalo ztrátu

Texas: Pro-life billboard odstraněn kvůli výhrůžkám smrti

Texaský billboard vyzývající společnost, aby chránila nenarozené děti ignorováním případu *Roe v. Wade*, byl odstraněn den poté, co bylo majiteli pozemku, na němž se billboard nacházel, vyhrožováno smrtí.

Internetový portál *Faithwire* informuje, že billboard sponzorovaný organizací *Abolish Abortion Texas* byl vztyčen asi den předtím, než jej reklamní společnost odstranila.

Billboard byl umístěn u dálnice nedaleko texaského města Boyd a měl jednoduchý design. Poselství billboardu znělo následovně: „62 milionů mrtvých a další přibývají“ – odkazujíc na počet potracených dětí od případu *Roe v. Wade* z roku 1973. Na billboardu byla uvedena také webová stránka *IgnoreRoe.com*.

„To je vše, co tam bylo uvedeno: webová stránka a prohlášení. Žádné grafické obrázky, žádné obrázky potracených dětí, dokonce ani žádné obrázky živých dětí,“ řekl Jon Speed z organizace *Abolish Abortion Texas*.

Skupina na webové stránce požaduje zrušení „potratů v Texasu bez ohledu na to, co k tomu řekne Nejvyšší soud“.

Skupina v prohlášení uvedla, že majiteli pozemku začaly chodit výhrůžky smrti a další stížnosti bezprostředně po vztyčení billboardu. Tyto hrozby „přiměly reklamní společnost odstranit“ billboard. Speed dále uvedl, že tyto výhrůžky ukazují, „jak netolerantním se Texas stal“, dokonce i ve venkovských konzervativních oblastech, jakou je město Boyd.

„Je to jen webová stránka, která se snaží zrušit potraty v Texasu. Skutečnost, že se to stalo ve venkovském Texasu, není pouze překvapením ve státě, který se sám označuje za pro-life, ale naznačuje to, jak slabé je toto odhodlání,“ řekl Speed.

Speed si získal pozornost národa v roce 2019, když zavřel své knihkupectví v New Yorku a přestěhoval se do Texasu poté, co New York schválil radikální pro-potratový zákon s cílem rozšířit pozdější potraty.

Nepřátelství vůči pro-life obhájčům je na vzestupu. Zdravotníci a studenti jsou nuceni obrátit se na soud, aby bránili svoje právo vyjádřit se a uplatňovat svoje přesvědčení, že nenarozené děti jsou pacienti, kteří si rovněž zaslouží péči.

Mezitím se na jiných místech ničí billboardy, podpalují se pro-life těhotenská centra a pro-life lidé se stávají terčem útoků a výhrůžek, když brání životy dětí v děloze.

Internetový portál *LifeNews.com* znamenal téměř 200 incidentů za poslední tři roky, včetně bombových výhrůžek během akce *40 dní pro život* v Minnesotě, brutálního útoku na staršího pro-life muže před potratovým zařízením v San Francisku, i včetně zapáleného pro-life transparentu v budově Univerzity Západního Washingtonu a muže obviněného z vytažení zbraně na pro-life osoby v okolí potratové kliniky v Delaware.

Zdroj: www.lifenews.com, 11. 8. 2021

obojí Lužice. Pro zachování českého národa a jazyka měl výsledek bitvy na Bílé hoře pozitivní účinky. Obnova katolického náboženství s latinskou bohoslužbou a školami neměla odnárodňující tendence, naopak, v katolické církvi byla už před staletími zavedena povinnost kněze naučit se jazyk lidu, v něm kázat a zpovídat.

K opětovnému probuzení národního sebevědomí českého národa došlo až po blahořečení (31. 5. 1721) a následném svatořečení (19. 3. 1729) sv. Jana Nepomuckého, kdy se český národ přihlásil k jeho památce a kultu. K obrodě jazyka a národa dochází právě v souvislosti s kultem sv. Jana Nepomuckého, poutěmi a písněmi. Při poutích si český národ začal také uvědomovat svoji sounáležitost a sílu.

Nenabízí se opět patrná souvislost mezi hříchem, pokáním a zadostiučiněním v osudech národa?

Když se Ferdinand II. ujal vlády v roce 1619, nabídl povstalcům smír a potvrzení náboženské svobody (Rudolfova

majestátu) v jejich výkladu. Podmínkou smíru bylo ukončení bojů a vrácení katolíkům evangelíky zkonfiskovaného majetku a vzdání se úřadů, kterých se svévolně zmocnili. Odpověděli tak, že Ferdinand II. sesadili a zvolili králem Fridricha Falckého.

Když bylo povstání poraženo, nemohl Ferdinand II. jeho vůdcům povstání udělit úplnou milost (přesto zmírnil vynesené rozsudky, zrušil kruté způsoby popravy – čtvrcení zaživa apod.), ale navíc se, v rozporu s dobovými zvyklostmi (že jinověrci nemohou dojít spásy), modlil za spásu duší popravených.

Ve společnosti je podporováno i zkreslené vnímání stavovského povstání i porážky na Bílé hoře. Tato bitva je pojímána jako tragédie. Ve skutečnosti výsledek bitvy pomohl k záchraně českého národa před poněmčením a poprava vůdcích osob byla trestem za zradu krále, kterého přijali a kterému přísahali věrnost, nikoli za vyznávanou víru.

6. Porušení „Pragmatické sankce“

Ještě jednou porušili čeští stavové přísahu, podle které se po smrti císaře Karla VI. stala českou královnou jeho dcera Marie Terezie, a přijali za krále Karla Alberta Bavorského. Nebyli sami, kdo porušil smlouvy o nástupnictví (pragmatickou sankci), ale z poddaných Marie Terezie snad jediní. Přísahu porušil tenkrát i pražský arcibiskup, který holdoval Karlu Albertovi.

Řada evropských států nejdříve uznala pragmatickou sankci, ale poté porušila své závazky a pokusila se ve válce o dědictví rakouské utrhnout část zemí Marie Terezie pro sebe. Nakonec Marie Terezie své země uhájila, až na ztrátu části zemí Koruny české, tři čtvrtin Slezska a Kladsko. Opět čeští stavové zradili a český stát ztratil území. Souvislost zde není tak výrazná jako v jiných případech, ale přesto je to skutečnost nápadná.

(Pokračování)

Andělská Hora, Ruda a Uhlířský vrch – poutí následovat Krista

Je to jako putovat s Kristem na Golgotu. Je to ale i možnost nechat se okouzlit zastaveními umístěnými do nádherné přírody, s pozadími působivých výhledů na krajinu. Přitom stoupáme až k vrcholu, ke kalvárii nebo k chrámům stojícím na opuštěných místech. A tam, obklopeni tichem a s bolavými nohama, můžeme cítit naplnění, že jsme ve jménu Boha absolvovali výstup a námahou mu dali sebe samy. Čímž jsme mu beze slov řekli, že pro něho jsme schopni podstoupit cokoliv.

ANDĚLSKÁ HORA

To vše můžeme pociťovat při putování křížovou cestou. Po různých koutech naší republiky je jich do přírody instalováno bezpočet, ze kterého bychom jen obtížně vybírali ty nejpůsobivější. Určitě bychom mezi ně ale zařadili tři, jejichž společným jmenovatelem je Bruntálsko a které by žádný poutník neměl pouze minout, ale měl by si je krok po kroku projít.

Naše tři poutě začneme v městečku, které nás upoutá už svým názvem. Andělská Hora čítá zhruba 370 obyvatel a její zaznamenaná historie sahá do roku 1500. Tehdy je ve městě doložen dřevěný kostel, k oficiálnímu založení nicméně došlo až okolo roku 1540, a to se statutem horního města. V okolí se totiž těžilo zlato.

Poutní kostel zasvěcený svaté Anně se nachází zhruba kilometr a půl od města na Anenském vrchu (pro místní spíše po-

staru Annaberg), kam při méně náročném stoupaní doputujeme křížovou cestou. Toto poutní místo je o více než 100 let mladší než samotné město a vzniklo zásluhou místních mladých lidí.

Roku 1694 se „všechna školní mládež“, jak se píše v jedné ze starých listin nalezených za oltářem poutního kostela, rozhodla vyjádřit úctu ke sv. Anně a zasloužila se o postavení dřevěné kaple na vrchu nad Andělskou Horou.

Pro svůj záměr získala i srdce dalších lidí – prostých řemeslníků, ale také kněží, rychtářů nebo radních. S pracemi na stavbě se začalo 27. července již zmíněného roku a o dva roky později, dne 27. září, se kaple dočkala dokončení.

Nejednalo se ovšem o rozlehlý svatostánek. Uvádí se, že se do něho vešlo stěží 100 osob, což bylo vzhledem k místní rozšířené úctě ke sv. Anně nedostačující.

jící. Spousta věřících při poutních slavnostech tak musela stát venku, což také předznamenalo postavení většího kostela.

Konkrétně to měla zapříčinit událost, kdy vítr při jedné mši svaté rozfoukal svaté hostie. V tu chvíli stoupal k místu kněz z Velké Moravice. Viděl letící hostii a zachytil ji, přitom ale upadl. A to se uvádí jako jeden z nejsilnějších impulsů pro novou stavbu.

Česká mše

Nový kostel ke cti památi Ježíše Krista se začal stavět roku 1767. O tři roky později byla stavba dokončena a 26. července 1770, na svátek sv. Anny, vysvěcena. K tomu si uveďme, že roku 1772 byl ještě vztyčen kříž vyrobený tesařským mistrem Andreasem Niessnerem.

Poutní kostel si těžké časy zažil během josefinských reforem, kdy bylo dokonce nařizováno jeho stržení. To se ale naštěstí nestalo. Po smrti Josefa II. pak došlo k renovaci a také k obnově poutí. Další úpadek je zde zaznamenán v období po druhé světové válce, kdy odtud muselo mnoho obyvatel odejít a noví k poutnímu místu nepociťovali pouto.

Situaci v 50. letech 20. století netřeba rozebírat, nicméně se zde i přes těžké časy odehrála jedna nádherná etapa – při působení P. Josefa Olejníka, který farnost Andělská Hora spolu s Dětrichovicemi a Rudnou pod Pradědem spravoval v letech 1950–1968.

Mnohý poutník zde pocítí silnou duchovní podstatu, která vybízí k tvůrčí práci věnované Bohu. Andělská Hora i Anenský vrch jsou tak dodnes tichými svědky, jak právě na těchto místech P. Olejník roku 1966 složil Českou mši z Andělské Hory.

Když hovoříme o zdejších osobnostech, je třeba zmínit i P. Antonína Pospíšila. Právě jemu bychom v těchto dnech měli věnovat své modlitby, v neděli 15. srpna 2021 v nedožitých 96 letech zemřel. V Andělské Hoře působil v období 1968–1977 a můžeme mu děkovat zejména za to, že s mládeží, která za ním jezdila, v bolestivých letech opravoval kostel sv. Anny.

Co se týče samotného poutního místa, od 70. let 20. století se zde datují zákazy poutí a také chátrání poutního kostela. Až po změně režimu vzrostl o místo zájem, dovršený jeho rekonstrukcí. Významným se pak stal především rok 2002,

Kostel zasvěcený sv. Anně na Anenském vrchu (Annaberg)

tehdy se tu po dlouhém čase konala pouť ke sv. Anně.

Tato tradice trvá dodnes. Vychází se z Andělské Hory, od kostela Narození Panny Marie. Od něho doputujeme na konec města, nad nímž se, zhruba po kilometr dlouhé cestě, začíná vinout alej se čtrnácti dřevěnými kříži se zarámovanými obrazy, vyjadřujícími jednotlivá zastavení. Tato křížová cesta byla instalována v roce 2005.

RUDA U RÝMAŘOVA

Bůh je především láska.

To může poutníkovi vytanout na mysl, půjde-li křížovou cestou v Rudě u Rýmařova. Tato obec patří stále pod Bruntál, byť ji od tohoto města dělí zhruba 30 kilometrů. Ani v ní nenajdeme mnoho obyvatel – jejich počet se pohybuje kolem sedmdesátky. Je částí obce Tvrdkov a svůj název dostala podle železné rudy, která se zde dříve (kromě jiných drahých kovů) těžila.

Na křížovou cestu, která nás přivede na 589 metrů nad mořem vysoký Křížový vrch, se vychází od kostela Panny Marie Sněžné. Ten stojí v horní části obce a jedná se o jednolodní stavbu, jejíž historie se začala psát roku 1755. Je pod ní podepsán rychtář z nedalekého Uničova, Jiří Greschenberger.

Ten kdysi spolu s jistým uničovským radním projížděl lesem k rudskému mlýnu. Koně se ale splášili a kočár, ve

Křížová cesta v Rudě u Rýmařova

*Kostel Panny Marie Sněžné
v Rudě u Rýmařova*

kterém oba muži cestovali, spadl do rokle. Neštěstí přežili, což přisuzovali moci Panny Marie. A z vděčnosti nechali v Rudě, na místě, kde se dříve rozkládala zahrada, postavit kostel.

Zasvěcení má v Panně Marii Sněžné a je třeba připomenout jeho spojení s římskou bazilikou Santa Maria Maggiore. Nejen proto, že první srpnovou neděli (na svátek posvěcení této stejnojmenné baziliky) se v Rudě koná hlavní pouť, ale také kvůli rudskému obrazu, který má předlohu právě v římském chrámu.

Nedaleko kostela se nachází již první zastavení barokní křížové cesty. Její zbudování navázalo na dokončení svatostánku, které se datuje rokem 1758. I křížová cesta vznikla zásluhou Jiřího Greschenbergera, konkrétně v roce 1760.

Už na první pohled je specifická nejen svou vysokou uměleckou hodnotou, ale i jedním pozoruhodným znakem: srdcem. Když se totiž zadíváme na jednotlivá zastavení (nejdokonaleji je to zřejmé při pohledu na jejich zadní stranu), uvidíme, že mají tvar srdce. To vždy korunuje podstavec a do každého je vyryto i jméno osoby, která se finančně podílela na rekonstrukci daného výjevu.

Sochařská galerie

Motivem srdce v křížové cestě v Rudě vnímáme krásnou paralelu s láskou. S láskou Ježíše Krista k nám, protože on na Golgotu putoval především kvůli tomu, že nás bezmezně miloval. A miluje stále.

Zastavení jsou vyrobena z pískovce a jejich autor není zcela jistě znám. Nicméně v roce 2011 za něho restaurátoři označili olomouckého sochaře Johanna Kammereita.

Křížová cesta se roku 2018 spolu s kostelem stala součástí seznamu našich národních kulturních památek. A není se čemu divit: jednotlivá zastavení tvoří nejen křížovou cestu jako takovou, ale i sochařskou galerii instalovanou do přírody. Čelní straně vždy dominují propracované, umělecky vyvedené reliéfy, znázorňující výjevy Kristovy cesty k ukřížování.

Zhruba kilometr dlouhá křížová cesta byla několikrát rekonstruována, byť během dlouhé etapy od jejího vzniku nenaznala výrazné poničení – ani přes výkyvy počasí, ani během druhé světové války, kdy na jižní svah dopadlo šest bomb.

Výjimku mezi zastaveními tvoří to dvanacté, které má podobu kalvárie. Toto sousoší, které pochází z dílny sochaře Severina Tischlera (žáka slavného Matyáše Bernarda Brauna), zpodobňuje ukřížovaného Krista v nadživotní velikosti a sochy Panny Marie, sv. Máří Magdalény a sv. Jana.

U kalvárie stojíme již na vrcholu kopce, odkud je působivý výhled na rovinu lemovanou částí Nížkého Jeseníku, či na dílky z Dražanské, Zábřežské nebo Hanušovické vrchoviny.

Příhodně při tomto pohledu můžeme cítit nezaměnitelnou atmosféru místa, zejména ve spojení s uměleckou hodnotou barokních soch zobrazujících Kristovu křížovou cestu podstoupenou pro lásku. Pro lásku, kterou by zde měl být naplněn každý náš krok.

Stejně jako na jiné křížové cestě u Rýmařova, v obci Stará Ves. K ní si pro zajímavost uveďme, že si ji před čtyřmi lety ze starých hřbitovních křížů vybudovali ve spolupráci s obcí sami farníci.

UHLÍŘSKÝ VRCH

Nejblíže Bruntálu ze zmiňovaných poutních míst je Uhlířský vrch, ležící zhruba dva kilometry od tohoto města. Když putujeme zdejší křížovou cestou na 672 metrů nad mořem vysoký vrch, kráčíme vlastně po sopce. Pro klid poutníkovy duše – samozřejmě vyhaslé.

Než vyjdeme, je nutné říct si, že první křížová cesta zde stála od roku 1916. Podél horní části čtyřřadé aleje, vysázené v letech 1766–1770, bylo instalováno 14 zastavení s obrazy od Franze Temple- ra. Tento malíř se při jejich tvorbě řídil předlohami Gebharda Fugela.

Tato cesta, respektive její torza, nicméně byla po druhé světové válce odstraněna, přičemž se dlouhá léta čekalo na její obnovení. K němu došlo v roce 2001. Zásluhu na tom má František Nedomlel. Právě tento umělecký řezbář z Bruntálu během čtyř let vytvořil 15 zastavení (přidáno je Ježíšovo zmrtvýchvstání), která i zde prezentují značnou uměleckou hodnotu.

Vždy se jedná o zastřešené dřevěné reliéfy vystupující z paprskovitého pozadí. Zajímavostí je, že František Nedomlel každé zastavení zhotovil z jiné dřeviny z Nizkého Jeseníku. Ta stojí na podstavcích, taktéž z různých místních hornin. A rozdílná jsou i jména, která jsou u každého výjevu uvedena na mramorové desce a která podávají svědectví o různých přispěvatelích, díky jejichž financím daná zastavení vznikla.

Kostel

Po absolvování zhruba kilometr dlouhé křížové cesty přicházíme ke kostelu Panny Marie Pomocné. Tedy k jednolodnímu chrámu od stavitele Georga Fridricha Ganse, odkud jsou jako na dlani vidět vrcholky pohorí Hrubý Jeseník a Nizký Jeseník.

Na začátku historie poutního kostela stál Augustin Oswald z Lichtenštejna. Dávná pověst vypráví o tom, že se ztratil v hlubokých lesích, až přišel na Uhlířský vrch. Tam potkal pastevece, který mu dal najíst. Lichtenštejn pak na místě z vděčnosti nechal postavit kapli.

Tolik k legendě, ovšem je nutné vědět, že se jedná pouze o příběh a ve skutečnosti došlo k založení kostela a poutního místa jinak. Psalo se 17. století, období třicetileté války, když Augustin Oswald, místodržitel Řádu německých rytířů, s vojenskou posádkou bránil hrad Sovinec před švédskými vojsky. Přitom měl učinit slib, že vyvázne-li, nechá na vrcholu nedalekého Uhlířského vrchu postavit svatostánek.

Švédí sice hrad dobyli, on se ale zachránil, a proto se dal do plnění slibu. Roku 1654 Uhlířský vrch začala zdobit dřevěná kaple, vysvěcená o rok později pomocným biskupem Janem Gobbarem.

Z dalších historických milníků si uvedeme, že sem roku 1724 přibyla i poustevna, nebo i to, že kaple postupem času již nemohla svými rozměry sloužit stále přibývajícím poutníkům. I proto se 50. léta 18. století nesla ve znamení stavby většího zděného kostela. Práce trvaly dva roky, k vysvěcení došlo roku 1762.

Dále se přenesme až do druhé poloviny 20. století, kdy poutní místo postihl úpadek. Okupační vojska nahrála vandalismu, vedoucímu k postupnému chátření. K rekonstrukcím docházelo až po politickém převratu, přičemž byl kostel po výrazných pracích znovu vysvěcen – 9. října 1993 Mons. Janem Graubnerem.

Kostel Panny Marie Pomocné na Uhlířském vrchu vysvěcený roku 1762

Celý areál je chráněn jako kulturní památka. Oficiální poutě se zde konají v neděli nejbližší 22. srpna, tedy svátku Panny Marie Královny. Dále v neděli nejbližší Narození Panny Marie (8. září) a výročí vysvěcení kostela (9. října).

Na cestu s Kristem a Pannou Marií

To byla poslední ze tří zmiňovaných cest. Co nám po jejich absolvování může zůstat v srdci? Snad vzpomínky trvalé jako Kristova láska k nám – vzpomínky, jak i my putujeme křížovou cestou a míjíme jednotlivá zastavení. Ta tvoří jeden celek, příběh, film o tom, jak Ježíš Kristus kráčet s křížem na Golgotu. Před námi se odvíjí stoupající pěšina a okolo nás se otevírají působivé výhledy. Ten nejhezčí se ale vždy nachází úplně nahoře, na konci každé cesty.

I to může být pojítka s našimi životy a vnímáním naší víry. Abychom za svá putování dostali to nejlepší a beze zbytku je naplnili, musíme dojet až na konec. Kristus totiž nezůstal v půli křížové cesty, ale ačkoliv věděl, že na Golgotě ho čeká bolestná smrt, šel dál. Láska je úplná, dojdeme-li v ní až k poslednímu kroku. Naplníme-li ji až po okraj.

V žádném putování našeho života tak nesmíme zůstat stát, aniž bychom nedošli až na konec. Ať je to cesta, která snese přirovnání „křížová“, nebo „pouze“ procházení našimi běžnými starostmi. Bůh po nás chce, abychom se vydali na cestu pokaždé. Ať už se před nás staví jakákoliv překážka, ať šlapeme do sebevětších výmolů, ať nás cokoliv nutí vzdát to.

I to se nabízí, abychom na to mysleli na každé křížové cestě. Tři, o kterých byl tento článek, jsou jen hrstkou z bezpočtu českých kalvárií. A i když přinášejí také způsob, jak prožít volný čas nebo se dotknout historie, neměli bychom zapomínat vstupovat na ně s tichým a pokorným srdcem. A u jednotlivých zastavení myslet na Pána Ježíše, jak kráčet s křížem na Golgotu, i na jeho Matku, která mu byla nablízku a prožívala bolest podobnou té jeho.

Také jí by měly patřit naše tiché myšlenky, jdeme-li křížovou cestou – vinoucí se překrásnou krajinou, či prostupující našimi životy. Bez ní a bez toho, aniž bychom po ní putovali k Bohu, naše životní putování nemohou být úplná.

Panna Maria nás vede k Ježíši

- dokončení homilie papeže Františka při závěrečné bohoslužbě jeho návštěvy Slovenska ze str. 2

Bůh touží přijít ke všem lidem a zachránit je svou láskou. A tak se Maria vydává na cestu: místo pohodlí zvyků volí neznámé cesty; místo stability domácnosti namáhavou chůzi; místo bezpečí klidné zbožnosti riziko víry, která se otevírá novým výzvám, a tak se stává darem z lásky k bližnímu.

Dnešní evangelium nám také ukazuje Marii na cestě: směrem k Jeruzalému, kde spolu s Josefem, svým ženichem, obětuje Ježíše v chrámu. Celý její život bude cestou za jejím Synem, jako jeho první učednice, až ke konečnému cíli, na Kalvárii, k úpatí jeho kříže. Maria je stále na cestě.

Panna Maria je tak pro tento slovenský národ vzorem víry: víry, která se vydává na cestu, vždy podněcována prostou a upřímnou zbožností, vždy na pouti, při hledání Pána. Chůzí překonáváte pokušení statické víry, která se spokojí s obřady nebo starou tradicí; vycházíte ze svého nitra, v batohu si nesete své radosti i bolesti a svůj život proměňujete v pouť lásky k Bohu a ke svým bratřím a sestřím. Děkujeme za toto svědectví! A prosím, zůstaňte na cestě! Stále. Ne zastavujte se. [...]

Mariina víra je také vírou prorockou. Mladá nazaretská dívka je svým životem proroctvím Božího působení v dějinách, jeho milosrdného jednání, které převrací logiku světa, povyšuje pokorně a rozptyluje ty, kdo mají pyšné srdce (srov. Lk 1,51-52). Je zástupkyní všech „Pánových chudých“, kteří volají k Bohu a očekávají příchod Mesiáše. Maria je Dcera Siónu, kterou zvěstovali izraelští proroci (srov. Sof 3,14-18), Panna, která počala Emanuela, jenž je Bůh s námi (srov. Iz 7,14). Jako Neposkvrněná Panna je Maria ikonou našeho povolání: stejně jako ona jsme i my povoláni být svatí a neposkvrnění v lásce (srov. Ef 1,4) a stát se Kristovým obrazem.

Prorocství pro Izrael vrcholí v Marii, protože ve svém lůně nosila Slovo, které se stalo tělem - Ježíše. V Ježíši se Boží plán zcela a definitivně naplnil. Simeon o něm řekl jeho Matce: „Je určen k pádu a k povstání mnohých v Izraeli a ke

znamení, kterému budou odporovat.“ (Lk 2,34)

Nezapomínejme, že víru nesmíme redukovat na cukr, který oslazuje život. To nejde. Ježíš je znamením, kterému budou vzdorovat. Přišel, aby přinesl světlo tam, kde byla tma, vyvedl tmu na světlo a donutil ji ustoupit. Proto proti němu temnota stále bojuje. Kdo přijímá Krista a otevírá se mu, vstává z mrtvých; kdo ho odmítá, uzavírá se do temnoty a je sám příčinou své zkázy. Ježíš svým učedníkům vysvětlil, že nepřinesl na svět pokoj, ale meč (srov. Mt 10,34): jeho slovo je totiž jako dvousečný meč; vstupuje do našeho života, odděluje světlo od tmy a vyzývá nás, abychom se rozhodli. Před Ježíšem nemůže nikdo zůstat vlažný nebo „sedět na dvou židlich najednou“. Nedá se to. Přijmout ho znamená souhlasit s tím, že ve mně odhalí rozpory, modly, vnučnutí zla a stane se pro mě vzkríšením, protože mě pozvedne, podá mi ruku a pomůže mi začít znovu.

Takové proroky potřebuje i dnešní Slovensko. Nejde o to, abychom byli vůči světu nepřátelští, ale abychom byli ve světě znamením, kterému se bude klást odpor, křesťany, kteří umějí svým životem ukázat krásu evangelia, lidmi, kteří navazují dialog, v němž se objevují různé postoje, kteří odhalují bratrský život tam, kde panuje rozdělení a neshody ve společnosti, kteří šíří příjemnou vůni přijetí a solidarity tam, kde často převládá osobní a kolektivní sobectví, kteří chrání a zachovávají život tam, kde se uplatňuje logika smrti.

A konečně, Maria je Matkou soucitu. Její víra je soucitná. Žena, která si říkala „služebnice Páně“ (srov. Lk 1,38) a která s mateřskou péčí dohlížela na to, aby na svatbě v Káně nechybělo víno (srov. Jan 2,1-12). Podílela se se Synem na spásném poslání a šla s ním až k úpatí kříže. V té chvíli, v mučivé bolesti, kterou prožívala na Kalvárii, pochopila Simeonovo prorocství: „I tvou vlastní duší pronikne meč.“ (Lk 2,35) Utrpení umírajícího Syna, který na sebe vzal hříchy a bolesti celého lidstva, proniklo i ji. Ježíš s rozervaným tělem, muž bolesti, kterého zhyz-

dila zloba (srov. Iz 53,3); Maria s rozervanou duší; soucitná Matka, která sbírá naše slzy a zároveň nás utěšuje a připomíná nám, že v Kristu je konečné vítězství.

Maria, Bolestná Matka, prostě zůstává u paty kříže. Stojí pod křížem. Neutíká, nesnaží se zachránit si život, nepoužívá lidskou lest ani duchovní anestetika, aby se vyhnula bolesti. To je důkaz soucitu: zůstat pod křížem. Zůstat s tváří plnou slz, ale s vírou člověka, který ví, že Bůh ve svém Synu proměňuje bolest v radost a vítězí nad smrtí.

S pohledem upřeným na Bolestnou Pannu Marii se i my otevíráme víře, která se stává soucitnou a vede nás k tomu, abychom sdíleli svůj život s těmi, kdo jsou zranění, trpí nebo musí nést na svých bedrech těžké kříže. Víra, která není abstraktní, ale nutí nás soucítit s potřebnými a být s nimi solidární. Tato víra podle Božího stylu, pokorně a bez rozruchu, odstraňuje bolest světa a spásou zavlažuje brázdy dějin.

Drazí bratři a sestry, kéž vás Pán navždy zachová v úžasu a vděčnosti za dar víry! A blahoslavená Panna Maria ať vám udělí potřebnou milost, aby vaše víra byla stále na cestě, aby měla nádech prorocství a byla bohatá na soucit.

*Přeložil Petr Vacík,
Česká sekce Rádia Vatikan
(Redakčně upraveno)*

41.-43. DUCHOVNÍ OBNOVA PRO MANŽELSKÉ PÁRY

Termíny: 14.-17. 10. 2021

• 21.-24. 10. 2021 • 4.-7. 11. 2021.

Téma: Čas pro řešení manželských věcí, na které normálně nezbývá čas. Zajetí na hlubinu a posílení v dobrém.

Lektoři: 41. a 42. obnova - P. Jiří Šlégr
43. obnova - P. Martin Sedloň, OMI.

Cena: 2 105 Kč za osobu.

KDE: Horské středisko Eljon, Špindlerův Mlýn 33 • info@eljon.cz • www.eljon.cz
• tel. 732 580 154.

Pondělí 4. 10. 2021

6:05 Sedm výprav Josefa Vágnera (1. díl): Sen safari
7:35 V pohorách po horách (97. díl): Lysá hora **7:45** Andělka
8:20 Indie – Talit Penkal, Donne Dalit **9:00** Živě s Noe [L]
9:20 Setkání (20. díl): Stanislav Šec – Meditační zahrada v Plzni – Památník obětem zla **9:30** Outdoor Films s Martinou Prášilovou a Tomášem Malinou (51. díl): Windsurfing je (pro nás) životní styl **11:00** Flešbky – Godzone podcast **11:35** Živě s Noe [L] **11:45** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Lidé a město **13:25** Řím, hlavní město víry (4. díl): Katolická reforma – Placíci Panna Maria a Solidární Itálie **14:00** Za obzorem [L] **14:35** Noční univerzita: Markéta Kutilová – Válka o Náhorní Karabach [P] **16:05** V souvislostech **16:30** U NÁS aneb Od cimbalu o lidové kultuře (164. díl): 3 SVĚTY Tomáše Kolářka **18:00** Živě s Noe [P] **18:15** Sedmihlásky (160. díl): Prádlá sem tri roky **18:20** Příběhy Starého Zákona: Mojžíš [P] **18:30** Pod ostravským nebem: Zastavení v ostravských sakrálních stavbách **18:55** Duchovní malby (10. díl): Apokalypsa **19:20** Roman Horký & Kamelot na Mohelnickém dostavníku 2012 **19:50** Přejeme si... **20:05** K jádru věci: S Tomášem Halíkem [L] **21:10** Dobrá obec Dobrá [P] **21:35** Setkání (21. díl): Marek Sovka – Branišovice [P] **21:50** Noemova pošta: Říjen 2021 **22:55** Dokořán: S Jiřím Suchým **23:45** Za obzorem **0:15** Vietnam **0:30** Bačkorám navzdory: Lubor jede na výlet **0:40** Cesta k domovu **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Úterý 5. 10. 2021

6:05 Sedm výprav Josefa Vágnera (2. díl): Ráj anti-lop **7:35** Vitráže v kapli Ducha Svatého **7:55** Gramofon (4. díl): aneb Hledáme písničku pro všední den **9:00** Živě s Noe [L] **9:20** V pohorách po horách (53. díl): Raxalpe – Rakousko **9:30** V souvislostech **9:50** Noční univerzita: P. Miroslav Herold SJ – Co nám dnes může nabídnout sv. Ignác? **10:30** Proměny Oščadnice **11:15** Setkání (21. díl): Marek Sovka – Branišovice **11:35** Živě s Noe [L] **11:45** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Naše Horní Lideč **13:40** V pohorách po horách (97. díl): Lysá hora **14:00** Za obzorem [L] **14:35** Svatá Kateřina Labouré: Tichý posel Lásky **15:25** Muzikanti, hrajte **16:00** Poznáte je po ovoci **16:50** Moudrost v jidiš příslovích: Účinkují Tomáš Novotný a Barbora Baranová **18:00** Živě s Noe [P] **18:15** Sedmihlásky (160. díl): Prádlá sem tri roky **18:20** Příběhy Starého Zákona [P] **18:25** Animované biblické příběhy: Postaven na Skále **18:55** Od Františka k Františkovu **19:30** Zpravodajské Noeviny: 5. 10. 2021 [P] **19:50** Přejeme si... **20:05** Klapka: S Lubomírem Hájkem [P] **21:10** Setkání (22. díl): Olga Haláková – Bečov nad Teplou [P] **21:20** Po cestách víry (1. díl): Osvěna vzdálených kroků **22:15** Jarní koncert: Janáčkova konzervatoř Ostrava a dívčí sbor DATIO Odry **23:10** Terra Santa News: 29. 9. 2021 **23:35** Biblická studna **0:35** Za obzorem **1:05** Noční repríza dopoledních pořadů.

Středa 6. 10. 2021

6:05 Sedm výprav Josefa Vágnera (3. díl): Mezi zebami **7:30** Noční univerzita: Markéta Kutilová – Válka o Náhorní Karabach **9:00** Živě s Noe [L] **9:20** Generální audience papeže Františka [L] **10:25** Zpravodajské Noeviny: 5. 10. 2021 **10:45** Hlubinami vesmíru s dr. Jiřím Grygarem: Žeň objevů 2020, 2. díl **11:35** Živě s Noe [L] **11:45** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** K jádru věci: S Tomášem Halíkem **14:00** Za obzorem [L] **14:35** Setkání (22. díl): Olga Haláková – Bečov nad Teplou **14:50** Krashany **15:25** Zpravodajské Noeviny: 5. 10. 2021

TELEVIZE DOBRÝCH ZPRÁV

■ Vysílání denně 6.00 – 1.00 hod.

■ Denně: 8.00; 16.00 hod. – programová nabídka TV NOE (změna programu vyhrazena)

Podrobnosti na www.tvnoe.cz

ZMĚNA PROGRAMU VYHRAZENA

15:45 ARTBITR – Kulturní magazín **16:00** Slezská lilie, 2020: Deset let Slezské lilie, 1. část **17:30** Historie sklářství v Karlovině **18:00** Živě s Noe [P] **18:15** Sedmihlásky (160. díl): Prádlá sem tri roky **18:20** Příběhy Starého Zákona [P] **18:30** Strýček Emu: Pilník, preciznost a píle **18:45** Bohem zapomenuté kouty **19:20** Setkání (23. díl): Antonín Tesařík – kostel Nanebevzetí Panny Marie v Mikulčicích a Archeopark Mikulčice [P] **19:30** Terra Santa News: 6. 10. 2021 [P] **19:50** Přejeme si... **20:05** Když bolí duše [L] **21:15** Adorace [P] **22:05** Noční univerzita: P. Ladislav Heryán SDB – Božský tanec Richarda Rohra [P] **23:05** Generální audience papeže Františka **23:30** Řím, hlavní město víry (4. díl): Katolická reforma – Placíci Panna Maria a Solidární Itálie **0:05** Flešbky – Godzone podcast **0:35** Za obzorem **1:05** Noční repríza dopoledních pořadů.

Čtvrtek 7. 10. 2021

6:05 Sedm výprav Josefa Vágnera (4. díl): Návraty domů **7:30** V pohorách po horách (2. díl): Smrk **7:40** Terra Santa News: 6. 10. 2021 **8:05** Po cestách víry (1. díl): Osvěna vzdálených kroků **9:00** Živě s Noe [L] **9:25** Čas pro Malawi **10:10** Noemova pošta: Říjen 2021 **11:15** Setkání (23. díl): Antonín Tesařík – kostel Nanebevzetí Panny Marie v Mikulčicích a Archeopark Mikulčice **11:35** Živě s Noe [L] **11:45** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Gramofon (4. díl) aneb Hledáme písničku pro všední den **14:00** Za obzorem: S Janem Staňkem – vedoucím Domova sv. Josefa [L] **14:35** Hlubinami vesmíru s dr. Jiřím Grygarem: Žeň objevů 2020, 2. díl **15:20** Generální audience papeže Františka **15:45** V pohorách po horách (97. díl): Lysá hora **16:00** Zpravodajské Noeviny: 5. 10. 2021 **16:20** Nikaragua – Dobrý pastýř, biskup David Zywienc **16:50** Víra do kapsy: Don Bosco a Romové na Slovensku **17:05** Mezi pražci (99. díl): Říjen 2021 **18:00** Živě s Noe [P] **18:15** Ovečky: 28. neděle v mezidobí [P] **18:45** Příběhy Starého Zákona [P] **18:55** Sedmihlásky (160. díl): Prádlá sem tri roky **19:00** Večeře u Slováka: 28. neděle v mezidobí [P] **19:30** Zpravodajské Noeviny: 7. 10. 2021 [P] **19:50** Přejeme si... **20:05** Jak potkávat svět (86. díl): S Miroslavem Stecherem a Kryštofem a Erikem Makovcovými [P] **21:30** Setkání (24. díl): Radovan Gaudyn – kaple sv. Wolfganga v Horní Krupce **21:40** Poutníci času: S Leticí Vránovou Dytrychovou **22:00** Pod lampou [P] **0:05** Za obzorem: S Janem Staňkem – vedoucím Domova sv. Josefa **0:35** Zpravodajské Noeviny: 7. 10. 2021 **0:55** Noční repríza dopoledních pořadů.

Pátek 8. 10. 2021

6:05 Sedm výprav Josefa Vágnera (5. díl): Tragédie žiraf **7:30** Zpravodajské Noeviny: 7. 10. 2021 **7:50** Hovory z Rekovic: Richard Konkolski (1. část) **8:10** Bazilika s tajemným světlem (1. díl): Šlechtická a panovnícká bazilika **8:25** Likvidace lepy **8:35** Velké ticho v Poličanech **9:00** Živě s Noe [L] **9:20** Setkání (24. díl): Radovan

Gaudyn – kaple sv. Wolfganga v Horní Krupce **9:30** Do varu s Maxem Kašparů (2. díl): Duchovní a duševní zdraví **9:45** Jaroslav Samson Lenk na Mohelnickém dostavníku 2018 **10:10** Žádný zárazk, ani kouzlo, ale funguje to **10:25** K jádru věci: S Tomášem Halíkem **11:35** Živě s Noe [L] **11:45** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Dobrá obec Dobrá **13:14** Pošta pro Holuba: Kněžství dnes **13:25** Roman Horký & Kamelot na Mohelnickém dostavníku 2012 **14:00** Za obzorem [L] **14:35** Z kraje pod Buchlovem: Pohádky a pověsti **15:35** Zachraňme kostely: Kostel sv. Máří Magdalény v Krasíkově **16:00** Zpravodajské Noeviny: 7. 10. 2021 **16:20** Na úsvitu společných dějin **16:50** Klapka: S Lubomírem Hájkem **18:00** Živě s Noe [P] **18:15** Sedmihlásky (160. díl): Prádlá sem tri roky **18:20** Příběhy Starého Zákona [P] **18:29** Tara Fuki v Parníku **19:30** Poutníci času: S Petrem Váňou **19:50** Přejeme si... **20:05** Kulatý stůl: Živá farnost [L] **22:05** Poletuchy: Na skok do Valtic **23:25** Guatemala – Lidé kukučičných polí **0:00** Za obzorem **0:30** Patagonia: Misionářský sen **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů [P].

Sobota 9. 10. 2021

6:05 Sedm výprav Josefa Vágnera (6. díl): Simba a ti druzí **7:40** Se salesiány na jihu Madagaskaru: ANKILLOAKA **8:00** Ovečky: 28. neděle v mezidobí **8:25** Strýček Emu: Pilník, preciznost a píle **8:35** Sedmihlásky (160. díl): Prádlá sem tri roky **8:40** Animované biblické příběhy: Postaven na Skále **9:15** Za úsvitu vstaneme **10:55** Benin – cesta návratu **11:10** Zpravodajské Noeviny: 7. 10. 2021 **11:35** ARTBITR – Kulturní magazín **11:45** Přejeme si... [P] **12:00** Angelus Domini [P] **12:10** Pod lampou **14:20** Víra do kapsy: Don Bosco a Romové na Slovensku **14:35** 15 let s NOE – slavili jsme s vámi: Dokudrama **15:30** V pohorách po horách (35. díl): Anenský vrch – Orlické hory **15:45** Živoucí tradice: Rožnovské slavnosti 2021 **17:20** Řím, hlavní město víry (5. díl): Současnost – Duch Svatý a Boží Milosrdenství **18:00** Mše svatá z kaple Telepace [L] **18:50** Přejeme si... **19:00** Delphine Galou & Accademia Bizantina: Kostel sv. Jakuba Staršího, Lednice [L] **20:35** V souvislostech [P] **21:00** Dobrodružství před kamerou (26. díl) [P] **22:00** V pohorách po horách (98. díl): Broumovské stěny [P] **22:15** Brazilci **23:55** Letem jazzem (14. díl) **1:05** Noční repríza dopoledních pořadů.

Neděle 10. 10. 2021

6:05 Sedm výprav Josefa Vágnera (7. díl): Sen safari se naplňuje **7:40** Večeře u Slováka: 28. neděle v mezidobí **8:05** Pomoc, která se točí **8:35** Jak potkávat svět (86. díl): S Miroslavem Stecherem a Kryštofem a Erikem Makovcovými **10:00** Mše svatá z kaple Telepace [L] **11:00** Poutníci času: S Petrem Janem Juračkou **11:15** Nebe nad hlavou **11:45** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba Sv. otce Františka [L] **12:20** V souvislostech **12:40** Zpravodajský souhrn uplynulého týdne [P] **13:20** Muzikanti, hrajte [P] **13:55** Brazilci **15:30** Dobrodružství před kamerou (26. díl) **16:35** Utíkej, myško, utíkej! [P] **17:55** Sedmihlásky (159. díl): Zaplakaly děvčata [P] **18:00** Ovečky: 28. neděle v mezidobí **18:25** Strýček Emu: Podběl a novotvary [P] **18:35** Animované biblické příběhy: Pane, věřím **19:00** Po cestách víry (2. díl): V tvých branách, Jeruzaléme [P] **19:50** Přejeme si... **20:05** Dokořán: S Kateřinou Cajthamlovou [P] **20:55** Klasika folklórně: Rožnov pod Radhoštěm **22:30** Klapka: S Lubomírem Hájkem **23:30** Obnova objektu Libušín po požáru **0:00** Polední modlitba Sv. otce Františka **0:20** Zpravodajský souhrn uplynulého týdne **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Pondelok 4. 10. o 16:55 hod.:

Na ceste v rodine (Lúbiš ma?)

Zalúbenosť medzi manželmi je dôležitá hnacia sila, ktorá je na začiatku manželského vzťahu veľmi potrebná. Po čase je však dôležité sa naučiť toho druhého správne milovať. Manželia Štupákovci nám predstavujú päť jazykov lásky, vďaka ktorým môže manželstvo veľmi porásť. Moderuje Zuzana Chanasová.

Utorok 5. 10. o 20:20 hod.:

Pod javiskom

Nahlídnite do hereckého sveta! Vypočujte si živú improvizovanú hudbu a staňte sa svedkami autentického stvárnenia dramatického textu. Každý druhý týždeň sa môžete tešiť na dvoch hercov a ne-nútené rozhovory, niekedy o vážnych otázkach, inokedy komické. Veríme, že spolu zažijeme krásu z tvorby v priamom prenose. Toto všetko prinesieme v pripravovanej relácii s názvom Pod javiskom.

Streda 6. 10. o 16:05 hod.:

Poznačení Bohom: Sv. Pio z Pietrelciny (dokument)

Dokument nám približuje život tohto obľúbeného talianskeho svät-

ca, cez ktorého Boh za jeho života i po smrti vykonal množstvo zázrakov a ku ktorému sa utiekajú veriaci z celého sveta.

Štvrtok 7. 10. o 18:20 hod.:

Svätý František (Vianoce v Greccio)

Animovaný seriál pre deti.

Piatok 8. 10. o 17:25 hod.: Moja misia magazín

Publicistická diskusia o živote misionárov.

Sobota 9. 10. o 20:30 hod.:

Keylor Navas, muž modlitby (film)

Inšpirujúci skutočný príbeh známeho kostarického brankára, Keylora Navasa, od jeho skromných začiatkov v chudobnej dedine až po úspešný vzostup na elitného futbalistu v jednom z najlepších futbalových tímov, v Real Madride.

Nedeľa 10. 10. o 12:00 hod.: Anjel Pána

Priamy prenos poludňajšej modlitby Svätého otca s príhovorom a požehnaním.

Ve dňoch 28.–31. ríjna 2021 se uskuteční v Exercičním domě na Svatém Hostýně duchovní obnova s katolíckym knězem východního obřadu **otcem Jirím Pleskačem** na téma „Lex orandi lex credendi“ (Zákon modlitby je zákon víry). Obsahem přednášek bude liturgie. Obnova bude zahájena v pátek 28. října večer v 18 hodin, po níž v 19 hodin následuje úvodní přednáška. Součástí obnovy bude též slavnostní svatá liturgie byzantského obřadu ve svatohostýnské bazilice.

Přihlášky na telefonním čísle 573 381 693 nebo na e-mail: matice@hostyn.cz.

BREVIÁŘ PRO LAIKY

2. – 9. ŘÍJNA 2021

Změna v číslování breviáře: levý, nepodbarvený sloupec – dřívější vydání breviáře; pravý, podbarvený sloupec – nové vydání breviáře (2007)

Uvedení do první modlitby dne:	NE 3. 10.		PO 4. 10.		ÚT 5. 10.		ST 6. 10.		ČT 7. 10.		PÁ 8. 10.		SO 9. 10.			
Antifona	1028	1148	1754	1975	1060	1181	1075	1197	1653	1870	1106	1230	1666	1883		
Žalm	783	881	783	881	786	884	783	881	783	881	785	883	783	881		
Ranní chvály:																
Hymnus	1029	1148	1551	1747	1061	1181	1076	1197	1653	1870	1107	1231	1666	1883		
Antifony	1030	1149	1046	1165	1062	1182	1076	1198	1554	1750	1107	1232	1123	1248		
Žalmy	1030	1150	1046	1166	1062	1183	1076	1198	813	914	1108	1232	1124	1249		
Krátké čtení a zpěv	1033	1152	1756	1977	1065	1186	1079	1201	1554	1750	1111	1235	1668	1885		
Antifona k Zach. kantiku	719	812	1551	1748	1065	1186	1080	1202	1554	1751	1111	1235	1669	1886		
Prosby	1033	1153	1757	1977	1065	1186	1080	1202	1655	1872	1111	1236	1655	1886		
Závěrečná modlitba	719	812	1552	1748	1065	1187	1553	1750	1555	1751	1112	1236	1656	1888		
Modlitba během dne:																
Hymnus	1034	1157	1050	1171	1066	1187	1081	1203	1096	1220	1112	1237	1127	1253		
Antifony	1035	1155	1051	1171	1066	1188	1081	1203	1097	1220	1113	1237	1128	1253		
Žalmy	1035	1155	1051	1171	1067	1188	1081	1204	1097	1220	1113	1238	1128	1254		
Krátké čtení	1037	1157	1054	1174	1069	1190	1084	1206	1100	1223	1115	1240	1130	1256		
Závěrečná modlitba	719	812	1054	1174	1069	1191	1084	1206	1100	1224	1116	1240	1131	1256		
Nešpory:																
SO 2. 10.																
Hymnus	1024	1143	1039	1158	1552	1748	1071	1192	1085	1208	1660	1877	1117	1242	1132	1258
Antifony	1025	1144	1040	1159	1056	1177	1071	1193	1086	1209	1555	1751	1118	1243	1133	1259
Žalmy	1025	1144	1040	1159	1057	1177	1072	1193	1087	1209	1661	1878	1118	1243	1133	1259
Kr. čtení a zpěv	1027	1146	1043	1162	1763	1983	1074	1195	1089	1212	1555	1751	1120	1246	1135	1261
Ant. ke kant. P. M.	719	811	720	812	1553	1749	1074	1196	1090	1212	1555	1752	1121	1246	720	813
Prosby	1028	1147	1043	1163	1764	1984	1074	1196	1090	1212	1664	1881	1121	1246	1135	1261
Záv. modlitba	719	812	719	812	1552	1748	1075	1196	1553	1750	1555	1751	1122	1247	721	813
Kompletář:	1238	1374	1242	1379	1247	1384	1250	1387	1254	1391	1257	1395	1260	1398	1238	1374

Liturgická čtení

Neděle 3. 10. – 27. neděle v mezidobí

1. čt.: Gn 2,18–24
 Ž 128(127),1–2.3.4–5.6
 Odp.: srov. 5 (*Ať nám Hospodin žehná po všechny dny našeho života.*)
 2. čt.: Žid 2,9–11
 Ev.: Mk 10,2–16

Pondělí 4. 10. – památka sv. Františka z Assisi

1. čt.: Jon 1,1–2,1.11
 Jon 2,3.4.5.8
 Odp.: srov. 7c (*Ze záhuby jsi vyvedl můj život, Hospodine!*)
 Ev.: Lk 10,25–37

Úterý 5. 10. – nezávazná památka sv. Faustyny Kowalské

1. čt.: Jon 3,1–10
 Ž 130(129),1–2.3–4.7b–8
 Odp.: 3 (*Budeš-li uchovávat v paměti viny, Hospodine, Pane, kdo obstojí?*)
 Ev.: Lk 10,38–42

Středa 6. 10. – nezávazná památka sv. Bruna

1. čt.: Jon 4,1–11
 Ž 86(85),3–4.5–6.9–10
 Odp.: 15b (*Ty jsi, Pane, váhavý k hněvu a svrchovaně laskavý.*)
 Ev.: Lk 11,1–4

Čtvrtek 7. 10. – památka Panny Marie Růžencové

1. čt.: Mal 3,13–20a
 Ž 1,1–2.3.4+6
 Odp.: Ž 40(39),5a (*Blaze tomu, kdo svou naději vložil v Hospodina.*)
 Ev.: Lk 11,5–13

Pátek 8. 10. – ferie

1. čt.: Jl 1,13–15; 2,1–2
 Ž 9(9A),2–3.6+16.8–9
 Odp.: 9a (*Podle práva bude Hospodin soudit svět.*)
 Ev.: Lk 11,15–26

Sobota 9. 10. – nezávazná památka sv. Dionýsia a druhú, nebo sv. Jana Leonardiho, nebo sobotní památka Panny Marie

1. čt.: Jl 4,12–21
 Ž 97(96),1–2.5–6.11–12
 Odp.: 12a (*Radujte se, spravedliví, v Hospodinu!*)
 Ev.: Lk 11,27–28

MANŽELSKÝ ŽIVOT

LÁSKA V MANŽELSTVÍ • VÝKLAD VELEPÍSNĚ LÁSKY VE 4. KAPITOLE EXHORTACE AMORIS LAETITIA
Papež František • Z italštiny přeložil Jaroslav Brož • Odpovědný redaktor Pavel Mareš

Papež ve čtvrté kapitole exhortace *Amoris laetitia* interpretuje Velepíseň lásky z prvního listu apoštola Pavla Korinťanům (1 Kor 13,4-7). Pavlova slova vztahuje velice prakticky na život v manželství. Upozorňuje na řadu pastí a obtíží, které manželům na cestě životem hrozí. Hlavně však poukazuje na krásu manželství a na jeho neprobádané zdroje a možnosti. Radí, jak láskyplný vztah rozvíjet, očistit a posilovat. Vyšlo s církevním schválením.

*Karmelitánské nakladatelství
 Brož., 100x140 mm, 96 stran, 119 Kč*

LÁSKA, KTERÁ VYTRVÁ
Gary Smalley

Tato kniha je určena každému, kdo touží po zbudování láskyplného, pevného a trvalého manželského vztahu. Na základě svých dlouholetých zkušeností Gary Smalley s humorem a otevřeností radí: jak si lásku získat a udržet, jak lépe pochopit svého životního partnera, jak prohloubit manželskou komunikaci, jak vést uspokojivý sexuální život, jak se vypořádat se svým vlastním hněvem, jak řešit konflikty, jak se vyvarovat rozvodu, jak zbudovat lásku, která vytrvá.

Samuel • Brož., A5, 272 stran, 259 Kč

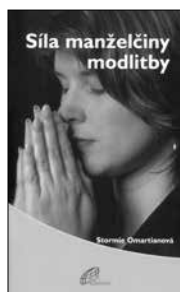

SÍLA RODIČOVSKÉ MODLITBY
Stormie Omartianová • Z angličtiny přeložila Magdaléna Šobánková

Kniha povzbuzuje rodiče k vytrvalé a usilovné modlitbě. „Boj o životy našich dětí se odehrává na kolenou. Nemožné se je jako sedět a zpovzdálí se dívat, jak na naše děti ve válečném poli dopadají střely ze všech stran.

Když se však modlíme, jsme v bitvě po jejich boku a užíváme Boží moc v jejich prospěch,“ píše o své knize autorka. Kniha není jen zamyšlením nad různými životními situacemi, za které je potřebné se modlit, ale je i praktickou pomůckou – obsahuje totiž v závěru každé kapitoly modlitbu na konkrétní úmysl rodiče.

*Paulínky • Druhé vydání
 Brož., 125x200 mm, 232 stran, 235 Kč*

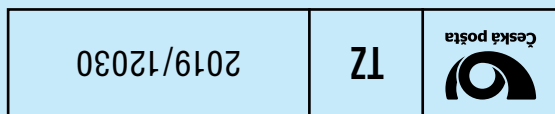

SÍLA MANŽELČINY MODLITBY
Stormie Omartianová • Z angličtiny přeložila Andrea Haines

Žít v dnešní době v úžasném manželství se jeví mnohé z žen jako nedostupná vize. Jak málo v takové věci věří v sílu modlitby a Boží moc! Autorka zkoušela řešit své problémy v manželství různými metodami – hádkami, uprošováním, ignorováním, vyhýbáním se, konfrontací, dohadováním se a také populární „tichou domácností“. Trvalo dlouho, než si uvědomila, že je třeba začít s modlitbou. Kniha je skvělou inspirací pro manželky někdy zoufalé, jindy trpící, ale i ty šťastné, které by rády podpořily modlitbou svého manžela.

Paulínky • Brož., 125x200 mm, 200 stran, 235 Kč

Objednávky knih - tel. 587 405 431 • Administrace a inzerce týdeníku Světlo - tel./fax 585 222 803
 Matice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 779 00 Olomouc, e-mail: objednavky@maticecm.cz
 Kompletní nabídku knižní produkce MCM naleznete na internetové adrese www.maticecm.cz

Matice cyrilometodějská s. r. o.
 Dolní nám. 24
 779 00 Olomouc

SVĚTLO - týdeník Matice cyrilometodějské, spolku. Vydává Matice cyrilometodějská, spolok. Dolní nám. 24, Olomouc - IČO 00533866. Tiskne nakladatelství Matice cyrilometodějská s. r. o., Olomouc. Redakce: Setředaktor Mgr. Daniel Dehner, redaktor Mag. Theol. Tomáš Kmrl. Vychází s církevním schválením Arzbiskupství olomouckého č. j. 54/98 ord. Církevní schválení se uděluje časopisům jako potvrzení, že v nich nejsou bludy v oblasti víry a mravů. Neznámena to však, že udělovatel schválení se ztotožňuje s názory jednotlivých článků. Adresa redakce a administrace: Matice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 779 00 Olomouc; telefon a fax 585 222 803 (e-mail: svetlo@maticecm.cz; <http://svetlo.maticecm.cz>; objednávky týdeníku: e-mail: periodika@maticecm.cz; tel.: 585 220 626; objednávky knih: e-mail: objednavky@maticecm.cz; tel.: 587 405 431, www.maticecm.cz; inzerce: redakce@maticecm.cz; podávání novinových zásilek Registráční značka MK ČR E 7225. Administrace pro Slovenskou republiku: CD Photo s.r.o., Chrenovská 21/14, 949 01 Nitra, telefon 00421 903 263 525; podávání novinových zásilek povolené SP, s. p. ZSRP Bratislava, č. j. 3335-OPC zo dňa 21. 5. 1996. Prohlášení redakce: U článků o tzv. soukromých zjeveních, k nimž se doposud církevní autorita nevyjádřila (jako Litmanová, Medzgorje aj.), se podřizujeme konečnému usudku církve. Nevyžádane nezveřejněné příspěvky nevracíme.